



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
2 К.бр.503/16
Дана 08.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од председника већа- судије Наташе Албијанић и чланова већа судије Рогић Зорана и судија поротника Ранка Лазића, Славице Лабовић и Тинтор Горане, са записничарем Снежаном Слијепчевић, у кривичном поступку против оптуженог МИРОСЛАВА МАТИЋА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 5 и 11 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кто бр.160/15 од 22.05.2015. године, измеђуна дана 18.01.2016. године, након одржаног јавног главног претреса који је започет дана 24.01.2017. године, а довршен дана 02.03.2017. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Јелене Биорчевић Церовић, оптуженог Матић Мирослава и његовог бранџиоца адвоката Тодоровић Владислава, оштећене [REDACTED] и њеног пуномоћника адвоката Палибрк Драгана те оштећене [REDACTED], [REDACTED], једногласно је донео, и дана 08.03.2017. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени МИРОСЛАВ МАТИЋ, [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је:

- дана 12.03.2015. године, у временском интервалу од 18,35 часова до 18,45 часова у Београду, у насељу Глогоњски рит, [REDACTED] код [REDACTED] у урачунљивости, са директним умишљајем лишио живота више лица - оштећене сада покојне

Током ове „Извештајне“ при чему је оштећеног [REDACTED] лишио живота из користљуља, а оштећеног [REDACTED] ради прикривања другог кривичног дела, на тај начин што је у насељу Котеж ушао у возило удружења „Пинк такси“, [REDACTED] арке „Алфа Ромео 156 караван“, сиве боје, регистарских ознака [REDACTED], којим је управљао оштећени [REDACTED] који га је повезао у правцу Падинске скеле, те је у насељу Глогочински рит, [REDACTED] након што је оштећени зауставио возило и обојица изашла из возила, ради остваривања материјалне користи, из ватреног оружја – војничке аутоматске пушке марке ЦЗ М-70, калибра 7,62x39мм фабричког броја 693034, чија набавка и држање није дозвољено грађанима и које ватреном оружје је са оквиром и муницијом неовлашћено носио, са растојања већег од 1,5 метара рафалним пуцањем испалио више пројектила у оштећеног [REDACTED], који се у том моменту телом налазио у знатно нижем положају од уста цеви наведеног оружја - у чучећем или клечећем положају, лако нагнут у леву страну, услед чега је оштећени задобио три повреде у пределу грудног коша, са улазним ранама на предње-левој страни грудног коша (три устремиле грудног коша), те је услед задобијања ових повреда оштећени пао на леђа, након чега му је оптужени пришао и налазећи се изнад тела и испред ногу оштећеног, са растојања мањег од 1,5 метра, поновним рафалним пуцањем испалио више пројектила у пределу трбуха оштећеног, услед чега је оштећени задобио пет повреда са улазним ранама у пределу предње-доње четвртине трбуха, те је услед разорења грудних и трбушних органа и искрварења из раскиданих крвних судова дуж канала устремиле код оштећеног [REDACTED] наступила смрт, а затим је из возила оштећеног одузет новчаник са новцем у износу од око 300,00 до 400,00 динара, личном картом и документима оштећеног [REDACTED] и мобилни телефон, те је покушао да се возилом оштећеног марке „Алфа Ромео 156 караван“, рег. ознака [REDACTED] удаљи са лица места, али је возило упало у канал па није могао да га покрене, због чега је изашао из возила, у ком тренутку је из правца Зрењанинског пута нашло возило марке „Застава Корал Ин“, тамно црвене боје, рег. ознаке [REDACTED], којим је управљао оштећени [REDACTED] који је зауставио возило, изашао из свог возила и обратио се оптуженом речима: "Јел све у реду, шта се дешава?", па је, када је у рукама оптуженог видео пушку, кренуо да се удаљава у правцу Зрењанинског пута, након чега је оптужени, с обзиром да је затечен на лицу места након што је лишио живота оштећеног [REDACTED], а ради прикривања кривичног дела које је извршио, кренуо за њим и са растојања већег 1,5 метара, рафалним пуцањем испалио најмање шест пројектила у оштећеног [REDACTED] који је у моменту када је погођен првим пројектилом био у неком од стојећих ставова, предњом и делом левом страном тела окренут ка устима цеви оружја из кога је пуцано, услед чега је оштећени [REDACTED] задобио повреде у виду једне устремиле на предњој страни леве потколенице, једне прострелине левог колена, једне површине окрзотине на спољашњој страни леве подлактице и једне прострелине ове подлактице које су се настављале са две прострелине карличне дупље, једне површине окрзотине на предње-спољашњој прострелине надлактице и једне окрзотине на левој половини браде, нанесених са страни десне надлактице и једне окрзотине на левој половини браде, нанесених са најмање шест пројектила испаљених из ватреног оружја, те је услед искрварења из устремиле органа трупа и раскиданих крвних судова у простору канала главе, врата, устремиле органа трупа и раскиданих крвних судова у простору канала главе, врата,

трупа и удова, код оштећеног [REDACTED] наступила смрт, након чега је сео у возило оштећеног [REDACTED] поневши са собом и торбу у коју је ставио пушку, и одвезао се са лица места у правцу Зрењанинског пута, при чему је и извозила оштећеног [REDACTED] одузео новчаник у коме се налазио новац од око 250,00 до 300,00 динара, као и лична карта и документа оштећеног [REDACTED] да би након тога новац који је одузео од оштећених потрошио за куповину горива за возило, док је сутрадан на путу за Љубовију, код места Дивљаковац, бацио новчанике са личним документима оштећених и мобилни телефон оштећеног [REDACTED], при чему је био свестан својих дела и хтео њихово извршење те свестан да су иста забрањена,

чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 11 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ

за која кривична дела му суд применом одредбе чланова 45, 48, 50 и 54 КЗ претходно утврђује појединачне казне затвора и то:

- за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 11 КЗ казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година
- за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара

те суд оптуженог Матић Мирослава даљом применом одредби чланова 4, 42, 51, 60 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ

На јединствену казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 14.03.2015. године па до упућивања оптуженог у завод за извршење кривичних санкција а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Уколико оптужени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Ако оптужени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако оптужени плати остатак казне новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити.

На основу члана 87 КЗ према оптуженом Матић Мирославу се изриче **МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА** па се од оптуженог одузима аутоматска пушка марке ЦЗ М - 70 калибра 7,62 x 39 мм фабричког броја 693034.

На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећена Тренески Лидија упућује се да имовинскоправни захтев према оптуженом оствари у парничном поступку.

На основу члана 261 и 264 ЗКП оптужени Матић Мирослав обавезује се да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

О б р а з л о ж е с ъ е

Оптужницом ВЈТ у Београду Кто бр.160/15 од 22.05.2015. године, изменењена дана 18.01.2016. године оптуженом Матић Мирославу стављено је на терет извршење дана 18.01.2016. године оптуженом Матић Мирославу стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 5 и 11 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ.

У доказном поступку суд је саслушао оптуженог Матић Мирослава, испитао сведоке-оштећене [] и [] сведоке [] и [] те судског вештака психијатра др Мандић Бранка, затим на основу члана 403 ЗКП извршио увид у извештај о прегледу оружја, пројектила и мунитиције УКП НКТЦ 03/4/10/2 бр.234-3368/2015 од 16.03.2015. године дат од стране балистичара Костић Стојана и у фотодокументацију која је саставни део извештаја, у писани налаз и мишљење - ДНК вештачење Биолошког факултета, Универзитета у Београду дат дана 30.03.2015. године, у писани налаз и мишљење комисије судских вештака у саставу Проф.др Александрић Бранimir, специјалиста судске медицине и Куњадић Милан, балистичар дат дана 18.05.2015.године и фотодокументацију која је сачињена приликом вештачења, у писани налаз и мишљење комисије судских вештака у саставу др Бранка Мандић психијатар и др Станковић Милене психијатар од 20.05.2015.године, у писани налаз и мишљење ДНК вештачење Института за судску медицину број 564/16 од 20.01.2017. године, на основу члана 406 став 1 тачка 3 ЗКП извршио увид у исказе сведока [] и [] дати на главном претресу дана 23.12.2015. године и у исказе судских вештака Куњадић Милана и проф.др Александрић Бранимира дати на главном претресу дана 15.01.2016.годинел, те је, уз сагласност странака извршио увид у исказ сведока [] дат у ВЈТ у Београду дана 21.04.2015. године, у исказ сведока [] дат у ВЈТ у Београду дана 14.05.2015. године, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-724/2015 – број уписника Ку.4822/2015 од 13.03.2015. године и у скицу лица места и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-729/2015 Веза: 100-724/2015 број уписника Ку.4822/2015 од 13.03.2015.године, у скицу лица места и у фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о дактилоскопској

идентификацији отисака папиларних линија УКП НКТЦ Одсек за регистрацију и идентификацију лица и лешева 03/4/10/2 бр.234-3375/2015 од 16.03.2015. године, у извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија УКП НКТЦ Одсек за регистрацију и идентификацију лица и лешева 03/4/10/2 бр.234-3374/2015 од 16.03.2015. године, у службену белешку о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-726/2015 Веза: Кт.100-724/2015 од 13.03.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-744/2015 Веза: 100-724/2015 број уписника Ку.4822/2015 од 15.03.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд ПС Савски венац Кт.бр.106-93/2015 Веза: 100-724/2015 број уписника Ку.4822/2015 од 13.03.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-741/2015 од 14.03.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у записник о увиђају ВЈТ у Београду Кт.бр.285/15 од 12.03.2015.године, у записник о увиђају ВЈТ у Београду Кт.бр.285/15 од 13.03.2015.године, у записник о претресању стана и других просторија ПУ Шабац ПС Љубовија од 14.03.2015.године, у потврду о привремено одузетим предметима од Милорада Матића ПУ Шабац ПС Љубовија Пу.бр.90/15 од 14.03.2015.године, у потврде о привремено одузетим предметима од оптуженог Мирослава Матића ПУ за град Београд УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата КУ.бр.4822/15 обе од 14.03.2015.године, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-753/2015 Веза: 100-729/2015 број уписника Ку.4822/2015 од 16.03.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о прегледу оружја, пројектила и муниције УКП НКТЦ 03/4/10/2 бр.234-3368/2015 од 16.03.2015. године дат од стране балистичара Костић Стојана и у фотодокументацију која је саставни део извештаја, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу Ваљево Одељење криминалистичке полиције Одсек за криминалистичку и противдиверзиону технику Кт.бр.701-326/2015 од 14.03.2015. године и фотодокументацију која је том приликом сачињена, у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ-а Кт.бр.100-784/2015 од 18.03.2015. године, у извештаје о идентификацији НН мушких леша Пу за град Београд УКП Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата КУ 4822/15 оба од 16.03.2015.године, у писани налаз и мишљење - ДНК вештачење Биолошког факултета, Универзитета у Београду дат дана 30.03.2015. године, у обдукциони записник Института за судску медицину Милован Миловановић С.бр.241/2015 од 13.03.2015. године за пок. [REDACTED] а и у извештај о хемијско токсиколошкој анализи Института за судску медицину Милован Миловановић од 07.04.2015. године за ошт. [REDACTED], у обдукциони записник Института за судску медицину Милован Миловановић С.бр.243/2015 за пок. [REDACTED] од 16.03.2015.године и у извештај о хемијско токсиколошкој анализи Института за судску медицину Милован Миловановић од 07.04.2015. године за ошт. [REDACTED] у писани налаз и мишљење комисије судских вештака Проф.др Александрић Бранимира, спец.судске медицине и Куњадић Милана, балистичара дат дана 18.05.2015.године и фотодокументацију која је сачињена приликом вештачења, у писани налаз и мишљење комисије судских вештака у

саставу др Бранка Мандића психијатра и др Станковић Милене психијатра од 20.05.2015. године, у извештај из КЕ ПУ Шабац од 16.03.2015. године за оптуженог Матић Мирослава и у осталу писану документацију, па је ценећи све изведене доказе, брижљиво и савесно, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, имајући при том у виду примедбе Апелационог суда у Београду из решења Кж.1.бр. 824/16 од 23.09.2016. године, утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Оптужени Мирослав Матић је у својој одбрани навео да су наводи оптужници делимично тачни те да не спори чињеницу да је лишио живота оштећене али да то није учинио под околностима које су описане у оптужници. Навео је да је критичног дана донео одлуку да прода пушку пошто није имао новца, а ни у изгледу неки посао и то таксисти [REDACTED] у, јер је од њега имао понуду. Навео је даље да је [REDACTED] упознао у периоду између 09. и 11. децембра 2014. године када га је први пут возио такси возилом тако што је са његовим такси возилом ишао до Падинске Скеле, а уз пут су причали неке уобичајне теме, питао га је одакле је и чиме се бави, али се нису упознали, односно није га питао за име, нити је он њега. Даље је навео да га је други пут видео 15./16.12.2014. године тако што је ушао у његов такси, на такси стајалишту у Котежу, иако он није био први у реду и питао га за вожњу до Богословије, те га је одмах у току вожње таксиста питао „Одакле оно ти рече да си?“, а он му је одговорио да је из Љубовије, па га је после питао: „Јел то у Босни?“, на шта му је одговорио да није, него на самој граници са Републиком Српском, затим га је таксиста питао: „Какво је стање тамо са оружјем? Да ли може да се набави пиштолј?“, на шта му је одговорио да не зна и да вероватно може, те је наставио одговор: „Не знам за те пиштолје, можда би могла пушка да се набави“. Потом га је таксиста питао: „Где?“, а он му одговорио: „Имам ја“, те га је таксиста након тога питао: „Где је?“, а он му је одговорио да је пушка у Љубовији, затим га је питао да ли би могао да је донесем, а он му је одговорио: „Идем сад кући 19. на славу, понећу је“. Том приликом га је таксиста питао и колико би коштала, а он му рекао између 150 и 200 евра, након чега је таксиста само климну главом, рекао му је да зна где може да га нађе, односно да може увек да га нађе на такси станици у Котежу. Том приликом таксисти је рекао да се зове Мирослав, а он му је рекао да се зове Срђан, али нису разменили телефоне. Даље је навео да се око 25. – 26.12.2014. године поново срео са таксистом, на такси станици у Котежу, када га је видео поново изашао из свог аута, пришао му, па му је том приликом објаснио због чега таксиста је изашао из свог аута, пришао му, па му је том приликом објаснио због чега није донео пушку, на шта му је одговорио да нема проблема и да му је донесе, кад буде могао. У међувремену се сретао са таксистом, можда неких 7 – 8 пута све укупно, укључујући и последњи трагичан сусрет. Обећао му је да ће му донети пушку после Нове године, после Нове године га је сусрео 10. – 11.01.2015. године на пушку после Нове године, после Нове године га је сусрео 10. – 11.01.2015. године на такси станици у Котежу, питао га је да ли је донео пушку, а он га је слагао рекавши да није ишао кући за празнике, те је тада приметио да се таксиста изнервирао и рекао му је: „Знаш шта, ако хоћеш да продаш, ти је донеси“. Навео је даље да га поново је возио до Борче 5-6 дана после овог догађаја и том приликом му је поново рекао да ће донети пушку, али је имао утисак да је он већ дигао руке од тога, потом је отишао за Љубовију ради лечења. По повратку за Београд, следећи пут је видео таксисту дана 11.03.2015. године у близини такси станице у Котежу и то око 18,00 – 19,00

часова, а можда и касније, када га је уочио, пришао му је, јавио му се и рекао му: „Брате, донео сам оно, ако си заинтересован?“ а он ми је одговорио: „Ок“. Тада су утврдили цену на 150 евра, рекао му је да има муницију и да ћу му је дати грatis, а таксиста му је том приликом рекао: „Ако можеш, убаци пар комада у оквир, да видим да ли ради“, на шта му је одговорио: „Ок“, па су се договорили да се ради купопродаје пушке нађу суградан, односно 12.03.2015. године око 18,00 – 18,30 часова у Котежу на такси станици. Објаснио је да је знао тада када су се договорали да се нађу на такси станици у Котежу, да ћу морати пушку да носи од Падинске скеле до Котежа, дакле више километара, али да не зна из ког разлога није позвао таксисту да он дође у Падинску скелу. Истакао је да са оштећеним [REDACTED] није имао никакве нерашчишћене рачуне.

Навео је даље да је у време извршења кривичног дела живео код сестре и зета у Падинској Скели и да је имао посао на градилишту у Шимановцима, где је дана 10.03.2014. године радио цео дан, док се 11. и 12.03.2014. године вратио са градилишта јер се радови нису могли изводити због кишне, као и да је претходно 08.03.2015. године потрошио неку своју уштећевину од 10.000,00 до 12.000,00 динара јер је другом Јеремић Сашом из Зрењанина био по кафанама на Тамишу, јели су и пили, те се тог дана није видео са [REDACTED] која му цео дан слала поруке, јер је очекивала да се виде, чак су се то вече и чули телефоном, рекао јој је да је потрошио све паре, а она се најљутила, јер је практично „испалио“, па му је рекла да је између њих готово. Навео је да је дана 09.03.2015. године позвао [REDACTED] телефоном и да је она пристала да се виде, па су се видели 10.03.2015. године увече, били су у једном кафеу у Котежу, попили су пиће, а она је платила рачун јер он није имао новца. Навео је даље да је дана 12.03.2014. године, кад се са градилишта вратио код сестре и зета у стан, сестри [REDACTED] послao поруку и питао је да ли има да му позајми 3.000,00 динара, те му је она одговорила да није у могућности да му да наведени новац, док је и [REDACTED] код ког је нашао нови посао послao поруку следеће садржине: „Сале, јел би могао да добијем нешто паре, 4.000,00 – 5.000,00 динара као аконтацију?“ на коју му је Сале одговорио да ће добити паре сутра. Навео је да се тада, док је седео у сестрином стану, двоумио да ли ће таксисти по претходном договору однети пушку. Међутим, све му је „пукло“ након разговора се сестром којом приликом га је сестра питаја где му је новац и на шта га је потрошио, и након што му је сестра одговорила поруком да не може да му позајми новац и када од газда није стизала порука, донео је одлуку да прода пушку, пошто није имао новца, а ни у изгледу неки посао и то таксисти пок, [REDACTED], јер је од њега имао понуду. Додао је да је за време док је био сам у стану, већ донео пушку у стан, напунио оквир са мецима тако што је ставио 10 до 12 комада у оквир, ставио је у собу коју је користио и где се налазила и око 17,00 часова, кад је његова сестра дошла с посла с дететом које је преузела из вртића. Негде око 17,30 часова изашао је из стана са торбом у којој се налазила пушка са муницијом, те је отишао у правцу окретнице аутобуса, сео у аутобус број 101, довезао се аутобусом код БИП-а на Зрењанинском путу, изашао сам из аутобуса и прешао коловоз преко пута, па затим ухватио аутобус број 43 и кренуо у правцу Котежа. На другој станици је изашао из аутобуса и у себи молио Бога само да не види таксистин ауто, али га је ипак видео, стајао је на такси станици сам. Пришао му је, куцнуо на прозора и рекао му: „Ту је

код мене, донео сам", при том му је показивао на торбу коју је носио у руци и рекао му: „Јел би ме сачекао 15 минута да одем до девојке да однесем неке ствари", а он ми је одговорио: „Нема проблема". То је било између 18,20 и 18,30 часова. Кренуо је у правцу зграде где станује [REDACTED] али када је дошао испред њене зграде предомислио се и кренуо у Котеж ка Максију, зауставио је једног другог таксисту из чијег возила је излазила муштерија и питао га да ли ради и да ли може вожња, а он му је одговорио да не ради. Потом се опет вратио до таксисте који се и даље налазио на такси седишти у Котежу, покуцао на прозора, а он ми је одговорио: „Убаци на задње седиште", отворио је возило са задње леве стране и ставио торбу са пушком на задње седиште, буквально иза возача, а када је затворио врата и пришао сувозачевим вратима са задње стране, док је био иза хаубе, таксиста је кренуо унапред својим возилом и на неких метар до метар ипо стао. Запазио је да је у том моменту пролазио један човек касних 50-их година и кад је видео тај призор, прокоментарисао је: „Види будале, шта му је?". Даље је навео да је ушао у таксистино возило кроз задња десна врата и питао га: „Брате, шта је ово? Шта ово значи?", а он му је одговорио: „Нешто сам сјебан цео дан". Објаснио је да је у такси возило оштећеног [REDACTED] [REDACTED] ушао и кренуо јер је таксиста рекао да зна место где би могао да се заустави да погледа пушку, односно да је испроба јер је договор био да му уз пушку донесе и 30-40 метака. Додао је да га је током вожње питао да га одвезе у Падинску скелу и он му је рекао да нема проблема и да ће да га одвезе до Падинске скеле, те да су се кретали такси возилом у правцу Падинске скеле и да му је оштећени у једном тренутку рекао да ће stati да испроба пушку, па је скренуо са главног пута, прешао око 500 метара до километар и затим скренуо па једно проширење, односно скретање и ту зауставио возило. Навео је да су током вожње причали о порезу, таксиста му се жалио да мора да плати неки порез у износу од 500 евра и обојица су кукали на државу, а таксисти је рекао да би требало да иде за Немачку ради посла, а он му је одговорио да је и он требало да иде у Немачку после ратишта, али да није могао због мајке. У том тренутку, кад је таксиста поменуо ратиште, најежио се, као да је предосетио да неће изаћи на добро. Помислио је да ће му отети пушку и да му неће платити, у том тренутку је хтео да ухвати брачу и искочи из возила, у том тренутку му пушка више није била битна уопште, а ни новац. Даље је објаснио да су прошли поред „Авто Чачак" и изашли на Зрењанински пут, затим је таксиста скренуо за Глогоњски рит и то у улицу Пут за Јабучки рит, да би на неких 1,5 до 2 километара од скретања удесно, кад су прошли неке зграде са леве стране и нашли на шумицу, таксиста паркирао ауто, скренуо десно поред пута, вратио се мало у рикверц и таксиста паркирао ауто, скренуо десно поред пута, вратио се мало у рикверц и предочена скица места догађаја оптужени је објаснио да је оштећени [REDACTED] возило зауставио отприлике на средини споредног пута, односно прилаза за фарму Лепушница, као и да је он био отприлике на самом почетку тог споредног пута ка главној улици када је нашао оштећени [REDACTED] који је затим почeo да се удаљава главним путем, у правцу Зрењанинског пута, те да он, у првом тренутку, уопште није видео његово возило, а након свега његово возило је уочио заустављено поред пута, задњим делом возила окренuto ка Зрењанинском путу.

Навео је да су обојица изашли из аута, прво је изашао он, а потом и таксиста, да је отворио задња лева врата возила, отколчао рајфешлус на торби, узео једну

своју јакну коју је претходно ставио преко пушке ради камуфлаже и рекао му: „Узми сам“, јер није желео да дира пушку будући да је претходно у сестрином стану очистио неким крпама, а није желео да на пушци остану његови отисци. Таксиста је из торбе узео оквир који је већ претходно био напуњен и пушку, окренуто му је леђа тако да је у том тренуку чуо репетирање и таксистин коментар, нешто у смислу да види да ли ради. Описао је да су се у том тренутку окренули један према другом, налазећи се на растојању један од другога на неких метар до метар ипо, а можда неких два метра од ауга, а да је таксиста на својој десној страни држао пушку уперену у њега и то у висини његовог грудног коша. Навео је да је он истог момента левом руком ударио по пушци која се у том тренутку занела у таксистиној руци у његову десну страну, а гледао из његовог угла у леву страну и истовремено је десном руком савијеном у песницу ударио таксисту у пределу његових груди. У том истом моменту када га је руком ударио, а левом му скренуто пушку коју је уперио у његовом правцу, таксиста је кренуо да се заноси телом уназад и то сигурно неких 2-3 метра, није пао, већ се затетурао, као да ће да клекне, истовремено му је пушка испала на земљу са његове десне стране. У тренутку док је таксиста летео телом уназад и када је пушка пала на земљу, узео је, таксиста се придигао и кренуо на њега, као да ће да скочи и као да ће да га бије и нападне, лицем је био окренут ка њему, руке раширене и уперене ка њему, а прсти на џакама раздвојени. У том тренутку је подигао пушку од земље у вис и уперио је према њему и пуцао тако што је притиснуо обарац мало и опалио је рафал, у том тренутку су били на удаљености до метар -- метар ипо један од другога. Истакао је да је само једном повукао обарац пушке, када сам пуцао у правцу оштећеног [REDACTED]. Објаснио је да је видео и чуо када га је рафал погодило, када га је први метак погодио чуо је његов издах, имао је утисак да је нешто покушао да му каже али није ништа рекао. Додао је да мисли да су га сви мечи погодили, да је одлетео једно 4-5 метара, а можда и више, својим телом уназад преко неког канала и пао на земљу. Истакао је да му није прилазио, нити је пуцао у њега кад је већ лежао на земљи, нити му је дирао тело, и да није проверавао ни да ли је жив.

Навео је даље је да је у тренутку кад је ударио таксисту песницом у груди угледао светла аутомобила који се приближавао њима, буквально у истом тренутку, када је пуцао у таксисту, видео је да неки човек излази из аутомобила и виче: „Јел све у реду, шта се дешава?“. У том тренутку му је прошло кроз главу да је то можда неки другар од таксисте, са којим се ко зна шта договорио. У моменту кад је наишао други оштећени, стајао је на удаљености од 4-5 метара од таксисте који је лежао на земљи, гледао је у правцу оштећеног који лежао на земљи, размишљајући шта је учинио, чак му је у једном тренутку и пушка испала из руке, али је поново узео кад је наишао други оштећени. Овај други човек је у том тренутку био удаљен од њега неких 10-ак до 15 метара, кад се окренуо ка њему, па је, вероватно зато што је у његовим рукама видео пушку, почeo да бежи ка Зрењанинском путу, док је он ужурбаним кораком кренуо за њим у намери да га заустави. Потом је у том тренутку чуо поред пута, када је ишао за њим, неки звук као да се неко грање ломи и како је подигао руку, опалио је поново. Додао је да га је уочио у близини скретања за прилазни пут, те је оштећени почeo да се удаљава, а он га је изгубио из вида, те је у том тренутку чуо неко шуштање и ломљење, па је пуцао у том правцу, те да у том тренутку оштећеног није

видео и да због тога не може да каже у ком положају и на којој удаљености се налазио други оштећени. Истакао је да није имао намеру да пуца у овог човека, а кад је испалио поново рафал, одмах се вратио до таксистиног возила, није пришао овом другом човеку да види да ли је погођен. Потом се вратио до „Алфе“, ушао у возило, сео на место сувозача, бацио је пушку на место сувозача, убацио је у рикверц и кренуо је уназад, па је упао у канал. Покушао је да се извуче из канала тако што је давао гас, али како није успео да покрене ауто, зграбио је пушку, узео мобилни телефон и неку свешницу која служи за визит картице тамно плаве – тегет боје и изашао из кола, отворио задња врата са леве стране, ставио ове ствари у торбу заједно са пушком и са торбом кренуо пешице ка Зрењанинском путу. У том тренутку чуо је рад мотора на возилу марке „Југо“, а које се задњом страном налазило окренуто ка Зрењанинском путу, па је сео у возило, убацио је торбу на место сувозача, окренуо је возило и кренуо у правцу Зрењанинског пута. Затим је код раскрснице кренуо у правцу центра Београда. Возио је Зрењанинским путем преко Панчевачког моста, затим транзитним путем испод Калемегданског парка, потом у правцу Обреновца, па је негде пред Обреновцем, на месту где почињу дупле траке, стао поред пута, изашао из возил, извадио пушку из торбе и прислонио је себи на груди, покушао је да се убије, али пушка није опалила јер није било више метака. У том тренутку је видео да у торби има још метака, напунио је оквир са преосталим мецима решен да се убије, али када је убацио метке у оквир, приметио је на патосници испред сувозачевог седишта један бели телефончић, узео је тај телефон и моментално га избацио кроз прозор сувозачевих врата, те му је у том тренутку синула мисао „Мирославе шта то радиш“. Затим је изашао из возила, повраћао је и дрхтао је сав, тресао се и није знао где се налази. Попушио је једну цигарету, смирио се, сео у кола и кренуо даље у правцу Обреновца. Уз пут је стао поред продавнице и купио малу Вода – вода и неку чоколаду на којој се сећам да је писало „Добро“ и то од свог новца. Вратио се у кола, попио воду и појео мало чоколаде. У тренутку кад је хтeo да премести торбу назад, попио воду и појео мало чоколаде. У тренутку кад је хтeo да премести торбу назад, на сувозачевом седишту је видео торбицу за лап топ, црне боје, а поред ње новчаник на сувозачевом седишту је видео торбицу за лап топ, црне боје, а поред ње новчаник црне боје и неку пластичну кесу у којој су се налазиле неке могуће сијалице, па је торбу и кесу пребацио на задње седиште, док је новчаник отворио да види чији је и у њему било 250,00 највише 300,00 динара, који новац је извадио и ставио на инструмент таблу. Потом је отворио и свешницу која је узео из таксистине „Алфе“ и инструмент таблу, а та два новчаника ставио је у пластичну кесу коју је ставио на инструмент таблу, а кад су стали поред пута, рекао им је да иду, да ће видети шта ћe да ради, па тренутку кад су стали поред пута, рекао им је да иду, да ћe видети шта ћe да ради, па је у истом моменту приметио да се паркира возило Голф 1 из кога су изашла друга двојица момака од којих је један био у радном оделу ког је питao да ли има неки мајстор, а он му је одговорио да је нашао право место где ћe му се ауто покварити. Како се радионица овог младића у комбинезону налазила непосредно поред, угурали су ауто у радионицу и тај младић је установио да се на возилу налази прекидач против краје, питao га је да ли му је нешто познато у вези са тим прекидачем а он му је одговорио да му је то ауто од друга. Затим му је тај младић поправио механизам и кренуо је даље. Следећи пут се зауставио на једној пумпи код Стублина, где је

напунио ауто бензином и то за онај новац који је нашао у оба новчаника. Довезао се до Ваљева, негде око 01,00 – 02,00 после поноћи, па се возио мало, мало пешачио без циља по Ваљеву, преноћио је у колима где је размишљао да се одмах пријави полицији у Ваљеву, али је од тога одустао. Потом је из Ваљева кренуо „Југом“ око 05,00 – 06,00 часова наредног дана, дакле 13.03.2015. године у правцу Љубовије, односно породичне куће. На путу Ваљево-Љубовија, на брду Преслоп, заустави је возило, изашао из возила и у правцу шуме где се налази нека провалија и поток који је био прекривен снегом бацио је оба новчаника која је претходно ставио у најлон кесу, као и телефон који је покупио из „Алфе“. Негде око 21,30 часова дошао је до породичне куће, стао је Југом испред гараже, узео торбу са задњег седишта, ушао у кућу са њом и исту одмах оставио у његову собу. Поздравио се са мајком која се у том тренутку налазила у кухињи, која га је питала одкуд он, јер није знала да ће да дође, те јој је онако тишим тоном рекао да је убио человека. Одмах је питао да ли је гледала вести и да ли се можда десило неко убиство, а мајка му је одговорила да се десило и то негде око Падинске Скеле, онда јој је рекао да је то он урадио. Тада му је она рекла да има још једна жртва, односно да су убијена двојица људи, на шта је он почeo да плаче, удара главом и обема песницама о зид. У том тренутку је отац изашао из спаваће собе и питао га је шта се дешава, а када је и њему рекао шта је урадио, отац није могао да верује, био је у шоку, обоје су били у потпуном шоку. Затим је оцу објаснио када је и на који начин пушку набавио, па је на захтев оца донео у кухињу. Претходно је, а пре него што се поздравио са мајком, извадио пушку из торбе и прскао је са неким дезодорансом, па је обрисао са неком крпом, па је ставио под јастук на кревету. На захтев оца пушку је донео у кухињу, у том тренутку је била скlopљена, што значи да је оквир био убачен у пушку са мецима, али није дозволио оцу да је додирне прстима да не би остали његови отисци на њој, затим је његов отац донео из подрума један бели цак, раширо га, па је у кухињи ставио пушку у тај цак претходно извадивши оквир из пушке, па је његов отац на непознато однео негде пушку. Након тога је целу ноћ причао са оцем, питао га је шта да ради и шта би он урадио да је на његовом месту, али је он знао, од тренутка кад му је речено да су настрадала два человека, да ће се пријавити полицији, што је и учинио 14.03.2015. године, у раним јутарњим сатима. У погледу предметне аутоматске пушке навео је да је набавио током 2000. године од двојице њему непознатих момака из Босне на Дрини, а које је виђао неких 3, 4, 5 дана пре него што су му понудили пушку на продају и то тако што су га дословце питали „Дал има неко да оће да купи аутоматску пушку?“, те да им је одговорио да он хоће. Истакао је да није имао никакав разлог због кога му је требала пушка, пристао је тек тако иако тада није имао никакав одређен план у погледу аутоматске пушке. Након неколико дана донели су пушку, дозвели су се чамцем из правца места Вольвица, док је он био на пецању на Дрини, на месту које се зове Бехтин чамац, пушка је била у неком цаку и за њу је платио 40 – 50 тадашњих ДЕМ у коју цену је била урачуната и муниција коју су донели са собом и то 40-50 комада. Објаснио је да он тада није знао нити питао ког су калибра мечи, нити је знао о ком се моделу пушке се ради. Пушку је донео у породичну кућу у селу [REDACTED] и крио је сво време, прво је сакрио у шибљак који се налази испод куће дуж целог дворишта, после 2 до 3 дана је закопао је заједно са муницијом у шуму која се налази иза куће, да би је после годину до две ископао и сакрио у спољни веће који се налази у њиховом породичном дворишту и то испод

септичке јаме, а затим је, после 2 до 3 године, поново закопао испод једне букве у шуми коју је његов отац купио, где је била све до лета 2014. године кад је донео у гаражу и сакрио је између неких цакова за цемент и гума које су се ту налазиле. Претходно је пушку извадио из старог цака, чистио је нафтом и тако очишћену је ставио у други бели цак у коме се држи сточно брашно. Објаснио је да је пушка била у гаражи све до 03. – 04.03.2015. године када је ставио у једну импрегнирану торбу, заједно са неким његовим личним стварима и гардеробом и аутобусом је из Љубовије донео у Београд, у стан у Котежу, а касније у Падинску Скелу и ставио је у гаражу која је власништво његовог зета и сестре и која се налази недалеко од њиховог стана. Истакао је да је по повратку за Београд донео пушку не да би је продао таксисти, већ да је однесе у полијиску станицу, с обзиром да је од стране полиције била акција да се нелегализовано оружје легализује, а друго оружје преда без последица. Додао је да у оквир ове аутоматске пушке стаје око 30 комада метака, да је критичном приликом из ове пушке испалио негде око 10-12 метака те да се из ове пушке може пущати појединачно, али и рафално.

У одбрани изнетој на главном претресу у поновљеном поступку додао је да је током децембра месеца, приликом једног од сусрета на такси станици, питao оштећеног [] да размене број телефона, али да му је он одговорио да мисли да је боље да то не чине јер се о оваквим стварима, мислећи на купопродају пушке, не разговара телефоном. Навео је да жели да објасни зашто је дана 12.03. кренуо аутобусом, наводећи да је имао договор са другом [] а га он довезе до такси станице и да понесе пушку, међутим, он му је јавио да не сме, да не може, да мисли и да му је ауто био покварен, па је зато одлучио да крене аутобусом и да понесе пушку јер је знао да је оштећеног [] већ неколико пута пре тога "израдио", те је мислио да може да има неке проблеме што му опет не доноси пушку. Навео је да је мислио да може да има неку непријатност ако оштећеног [] не донесе пушку јер је, када је ишао до стана тадашње девојке морао да прође поред такси станице на којој је Тренески радио, али да ни сам не зна зашто је посумњао да му он може направити непријатности, додавши да му је једном приликом у децембру месецу, када му није по договору донео пушку, он срдито рекао да је донесе ако хоћу и ако је има, а поред тога он је из Београда и таксиста је, а сви знају чиме се таксисти баве, те је на питање председника већа навео да конкретно о оштећеном [] ништа није знао, већ је све ово само препостављао. Поновио је да је свестан да постоји његова одговорност али да оштећеног [] није убио из користольубља, како је то наведено у оптужници, већ је оштећени уперио пушку у њега на начин како је то описао у одбрани и да мисли да сам у тој ситуацији реаговао онако како би реаговало 80% људи, истакавши да је размишљао да се, ако крене да бежи, сигурно одатле неће извући те је због тога поступио на начин како је поступио. Додао је да зна да ће можда грубо звучати али да мисли да је лишење живота оштећеног Чворовића стицј наслеђних околности, да није ни био свестан да је њега лишио живота и да је побегао са лица места јер је мислио да ће он некоме пријавити то што је видео, наводећи да у том тренутку није имао јасну слику где бежи, те да је успут одлучио да оде кући у Љубовију, јер је имао потребу да види родитеље. Истакао је да му се дешавало да има вртоглавице током децембра и јануара месеца и то интензивније мада их и раније имао повремено

односно ретко и да је због тога отишао у Дом здравља у Љубовији на преглед, па га је лекар слао код других лекара, не зна које специјалности, али знам да су сумњали да има проблем са центром за равнотежу, да је допбио упут за лекара у Лозницу, мисли неуролога, али да све те прегледе није завршио јер се осећао боље, а поред тога морао је да дође у Београд, те је додао да се код психијатра није лечио.

Сведок [REDACTED], супруга покојног Тренески Ђирета је у свом исказу навела да нема непосредних сазнања везано за догађај када је њен супруг трагично преминуо. Даље је навела да је њен супрут возио такси у удружењу Пинк такси, те да је возило марке Алфа Ромео 156 Караван, сиве боје, рег.ознаке [REDACTED] а да је критичног дана оштећени изашао из куће негде око 16,55, како би подигао личну карту, те да се након 20 минута вратио у кућу и убрзо изашао и руком јој показао да иде да вози. Том приликом је видела да се возилом кретао у правцу такси станице у Котежу. Навела је даље да су је истог дана, око 21,15 часова позвале [REDACTED] колеге, да јој нису ништа говорили, али је она знала да се нешто лоше десило, па је око 21,45 позвала [REDACTED] који јој је саопштио да Ђире није жив. Одмах је кренула пешице ка Глогоњском риту, али су је супругове колеге вратиле назад о нису јој дозволили да дође на лице места те је навела да је тек 13.03.2015. године око 15,00 часова званично обавештена од стране инспектора ПУ за град Београд да је мој супруг [REDACTED] трагично настрадао. Додала је њен супруг увек имао идентификацијону картицу такси удружења на којој је било написано његово име, он је био велики Македонац и сигурно се никада не би представљао именом Срђан те да је апсолутно нетачно да је он никада размишљао о томе да иде у Немачку да ради, да тамо немају никога и да није тачно да тако нешто није могао да учини због своје мајке, те је истакла је да су она и ћерка Ђиретовом смрћу све изгубили. Додала је да се никада са покојним мужем није саватовала нити договорала да купе оружје нити је он никада споменуо да би купио пушку, те је истакла да је покојни [REDACTED] био велики противник оружја, да је волео моторе и аутомобиле, а да оружје није волео. Навела је и то да јој је познато да је њен супруг на дан када је лишен живота у колима имао већу количину новца, односно да је имао динаре и евре те је објаснила да је он планирао да купи мотор Кавасаки од свог друга и колеге [REDACTED] пред да је скupio 200 евра за прву рату, јер је договор био да мотор купи на пет рата, и скupio је 150 евра за пренос, а поред тога имао је динаре јер је када би возио неког ко плаћа рачуном фирмe он после те рачуне уновчавао. Додала је да је новац увек носио са собом јер они никада новац не остављају у кући јер немају аларм, нити било какво обезбеђење а у крају где живе није безбедно, има доста Цигана а у кућу се доста лако може ући.

Пуномоћник оштећене [REDACTED] ддв. Палибрк Драган у име оштећене истакао је имовинско правни захтев у иносу од 3.000.000,00 динара.

Сведок [REDACTED] упруга покојног [REDACTED] у свом исказу навела да са супругом и двоје малолетне деце живи у Београду, у насељу Падинска Скела, у [REDACTED] да је запослена у предшколској установи „Мала Вишња“ која се налази на Вишњичкој Бањи, док јој је супруг [REDACTED] које се налази у ул.

Јабучки рит бб. Даље је навела да је дана 12.03.2015. године, отишла на посао, деца у школу, а супруг [REDACTED] је остао у стану, јер је тога дана имао слободан дан, након чега је отишао до посла, а касније до брата [REDACTED] Земун, како би му поправио лаптоп као и да је отишао путничким возилом марке „Лута Корал“, тамно црвене боје, регистарске ознаке [REDACTED] које је иначе његово возило. Навела је даље да јој је супруг око 18 часова послao поруку да је од Владимира, Мирослављевог брата, додала да је до, и од, брата увек ишао преко новог моста Земун – Борча, односно преко „Пупиновог моста“ и требало му је између 20-30 минута да се колима довезе до куће, тако да га је очекивала код куће око 19,00 часова, али како није одговарао на позиве и није га било, забринула се па је позвала Владимира, Мирослављевог брата, да га пита да ли је Мирослав кренуо од њега и када, на шта јој еј он одговорио да је Мирослав кренуо онда кад јој је послao поруку. Затим је у 20,00 часова позвала службу „192“ да се информише о томе да ли је евентуално био саобраћајни уdes и да ли се њеном супругу није нешто догодило, али су јој они одговорили да се није десила никаква саобраћајна незгода у којој је учесник [REDACTED]. Потом је у 20,15 часова позвала Владимира и он је кренуо својим возилом из Земуна да би проверио да се [REDACTED] није десио неки квар на возилу, па је код Глогоњског рита око 20,30 часова, нашао на полицију који су на том делу блокирали пут, те је пришао најближем полицијском возилу и од полицијских службеника тражио да га информишу [REDACTED] односно дао је његове податке како би проверили да се њему нешто није десило, а полицајци су након провера рекли да није и да је део пута затворен јер се догодило кривично дело. Око 22,00 часа је позвала ПИ Борча да провери да ли [REDACTED] случајно није доведен у станицу, а из ПИ Борча су јој одговорили да није приведен њен супруг. У 04,30 часова одлучила је да пријави нестанак супруга и позвала службу „192“ кад јој је речено да је потребно да прође 48 сати од нестанка, као и да је потребно да однесе супругову фотографију у ПУ за град Београд. Навела је да је са [REDACTED] отишла у ПУ за град Београд да поднесе пријаву где је сазнала да је у Глогоњском риту пронађено још једно тело мушкарца те се убрзо испоставило да је то управо њен супруг. Истакла је да је њена породица изузетно складна и религиозна, да је њен супруг [REDACTED] био свештено лице и водио је цркву у Белој Цркви као волонтер, а ради се о „Цркви Божјој“, која спада у групу протестантско-еванђеоских цркви, те да није имао никаквих проблема, ником није био дужан, ни са једним лицем није био у сукобу и водио је један частан и миран живот. Имовисно правни захтев није истакала те је навела да оптуженом Матић Мирославу све опрашта јер не жели да живим у мржњи и освети, већ да само жели да му се суди по закону, иако сматра да правде нема, јер њеног супруга више нема а оптужени је жив.

Сведок [REDACTED] брат оштећеног Мирослава Чворовића је у свом исказу навео да је дана 12.03.2015. године његов брат [REDACTED] дошао код њега својим возилом марке [REDACTED] како би му поправио лаптоп, те да је негде око 18,15 часова кренуо кући, да би га негде око 20,00 часова позвала снаја [REDACTED] и питала да ли је [REDACTED] кренуо, јер није стигао кући, а није јој се ни јавио. Потом је кренуо аутом из правца Земуна ка Јабучком риту, јер је помислио да му се нешто догодило на путу. На неких 500 метара од Глогоњског рита видео је укључена ротациона светла, па је зауставио возило како би се распитао о брату и инспектору је

оставио податке о брату, а касније, преко вести, је сазнао да се на наведеном месту десило убиство таксисте. О својим сазнањима је обавестио снају [REDACTED], са којом се у току ноћи више пута чуо, а дана 13.03.2015. године се упутио у 29. новембар како би пријавили [REDACTED] честанак, где су и сазнали да је у Глогоњском риту пронађено још једно тело и да је у питању био његов брат [REDACTED].

Исказе сведока оштећених [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] суд је у потпуности прихватио оценивши их као искрене и јасне, имајући притом у виду да наведени сведоци немају непосредна сазнања у вези критичног догађаја.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је запослен у ПКБ газдинству „Лепушница“ на пословима гаражера – точноца горива и да је дана 12.03.2015. године радио у другој смени која почиње од 13,00 и траје до 20,00 часова. Даље је навео да је, кад је чуо прве пуцње, седео у кућици за пумпације, односно у кућици која се налази поред пумпе, чекајући да натанкује тракторе, па је погледао на свој мобилни телефон, као и на службени телефон и видео да је 18,36 часова. Објаснио је да ПКБ газдинство „Лепушница“ има два улаза, један који иде из насеља Глогоњски рит, док се други улаз, односно теретна капија налази близу пута који иде за Јабучки рит. Даље је објаснио да је прво чуо више пуцњева и то 7 до 8 испаљених метака за редом као рафалну паљбу. У том тренутку се уплашио, али је ипак узео јакну, изашао из кућице и кренуо према главној портирници која се налази на удаљености од око 150 метара али у супротном правцу у односу на теретну капију, док се кућица за пумпације налази на удаљености од око 15 метара од теретне капије. На пола пута се сусрео са [REDACTED] који је кренуо ка њему, а који је држао батеријску лампу и коме је на његово питање одговорио да је чуо пуцње, да се уплашио и да је кренуо према главном улазу јер зна да се код њега налази још једна портирка, [REDACTED], па је заједно са [REDACTED] кренуо ка теретној капији. Навео је даље да је, када су дошли до капије, [REDACTED] усмерио батеријску лампу коју је већ био укључио и уперио напред, па је видео, на удаљености од капије на око 100-150 метара, путнички аутомобил који стоји са укљученим мигавцима, предњи део возила је био окренут према Путу за Глогоњски рит из смера Јабучког рита према Глогоњском риту, али са места где су се налазили, није могао да види у каквом је тачно положају возило. Након тога [REDACTED] и он су се вратили у кућицу за пумпације и у тренутку када су ушли унутра, чули су други пуцање, односно чуо је 5-6 узастопних пуцњева, те је и овај други пуцање, који се десио на неких 5 минута од претходног пуцња, био рафални. Након тога су обојица кренула ка главном улазу где се налазила [REDACTED], а док су ишли ка њој, [REDACTED] је позвао и рекао да су чули рафалну паљбу. Када су стigli код [REDACTED] [REDACTED] телефоном позвала оперативни центар ПКБ безбедност да пријави шта се десило. Негде око 19,00-19,10 часова дошли су из оперативног центра и то из правца главног улаза и рекли су им да је такси возило у каналу, да је у питању возило марке „Алфа“, да су на возилу упаљена сва четири мигавца али им нису рекли чијег је такси удружења ово возило, а ни боју возила, те да не знају да ли има повређених лица јер нису излазили из свог службеног возила. Навео је да је са газдинства изашао у 19,50 часова, након што му је истекла смена, а полицијску патролу је видео док је стајао на аутобуској станици

да би касније, на вестима сазнао за убиство у Глогоњском риту и да је у току увиђај, а негде око 23,00 часа су дошли полицијски службеници до његовог стана и са њима је кренуо на лице места како би им објаснио где се налазио и шта је тачно чуо.

Сведок [] је у свом исказу навео да је запослен у ПКБ газдинству „Лепушница“ на пословима ноћног чувара – портира и да је дана 12.03.2015. године радио у трећој смени која почиње од 18,00 и траје до 06,00 часова. Даље је навео да је негде око 17,40 часова дошао на посао, па је отишао у кућицу у којој портири држе личне ствари како би се пресвкао, а која кућица се налази на неких 200 метара од теретне капије, а неких 20-ак метара од главне портирнице, када се пресвкао и изашао из наведене кућице, чуо је рафалне пуцње и то од 7 до 9 узастопних пуцњева који су долазили из правца где се налазио [] им је чуо пуцње, отишао је до главне портирнице где је оставио своје ципеле и кренуо је ка Дончић Николи, који се налазио у кућици за пумпације. [] већ кренуо ка њему и рекао му је да је и он чуо ове рафалне пуцње, па су заједно кренули ка теретној капији да виде шта се дешава. Испред теретне капије је усмерио батеријску лампу у правцу право – напред, па је на удаљености од око 100-150 метара видео путнички аутомобил на ком су била укључени сви мигавци, а који је задњим точковима био у каналу, јер је био мало накривљен ка задњем делу, односно задњи део аутомобила је упао у канал. Након овога су се обојца вратили у кућицу за пумпације и када су заједно ушли унутра, чуо се други пуцањ. Овај други пуцањ је уследио на неких 5 минута од претходног и такође је био рафални, чуо је 4-5 узастопних пуцњева. Потом су [] оп кренули ка главном улазу где се налазила Зорица Костић – портирка. Док су ишли ка њој, позвао је телефоном [] рекао јој да смо чули рафалне пуцњеве и да позове оперативни центар. Интервентни тим је дошао око 19,00-19,10 часова, а он је заједно са [] био у портирници. Том приликом су им рекли да је такси возило у каналу, да је возило марке „Алфа“ и да има упаљене мигавце, али нису им рекли из чијег је такси удружења је возило, ни о којој се боји возила ради нити су знали да им кажу да ли има повређених, јер се нису излазили из свог службеног возила. [] након завршетка смене напустио објекат у 19,50 часова, а он и [] били у портирници све док није дошла полицијска патрола. Истакао је да је након долaska полиције сво време био присутан.

На главном претресу сведок је навео да је прво чуо рафалну пуцњаву, а затим појединачну, односно неколико појединачних узастопних пуцњева и да је између рафалне пуцњаве и ових појединачних узастопних пуцњева прошло не више од пола сата, можда 20 минута. Након што је сведоку предложен навод његовог исказа датог у ВЛТ у Београду да је други пуцањ уследио пет минута након првог и да је такође био рафални и да је чуо четири - пет узастопних пуцњева, сведок је навео да је могуће да је био временски интервал који је определио приликом давања исказа у истрази или да је објаснио да није сигуран да ли је други пуцањ био рафални или не, те да му није звучao истo као први пуцањ, већ да би их описао као више појединачних узастопних пуцњева који су уследили један за другим.

Суд је у потпуности прихватио исказе сведока []

[REDACTED] оценивши их као искрене, јасне, детаљне и у битним елементима међусобно сагласне. При томе, суд је имао у виду да се сведок [REDACTED] у исказима датим у истрази и на главном претресу различито изјаснио о временском интервалу који је протекао између првог и другог пучња, те у погледу чињенице да ли је тај други пучња био рафални или не, те је нашао да су ове несагласности последица протека времена од критичног догађаја, као и субјективних својстава сведока – његове способности да у сећању задржи појединости које је опазио, а затим да их по протеку одређеног времена репродукује пред судом, те стога нису утицале на оцену доказне снаге његовог исказа, који је суд прихватио, нашавши да се сведок поједињих детаља сигурно боље и јасније сећао непосредно након критичног догађаја, када је и дао исказу у ВЈТ у Београду, што је и сам сведок навео, рекавши да је могуће да је био управо интервал који је означио у истрази, док је чињеница да ли је у питању био рафални пучња утврђена на основу комбиновано судскомедицинско-балистичког вештачења које је дато на основу материјалних трагова констатованих приликом увиђаја те повреда оштећених које су утврђене обдукцијом, дакле на основу објективних чињеница, те је у том смислу, субјективни доживљај сведока о каквом се пучњу ради, за суд ирелевантан.

Сведок [REDACTED], сестра оптуженог [REDACTED] у свом исказу навела да од 2004. године заједно са супругом и сином живи у Београду, у Падинској скели, као и да је оптужени у лето 2014. године пронашао посао у Београду, код предузимача по надимку [REDACTED]. Навела је да он у газдином стану у Котежу живео пар дана у септембру месецу да би потом дошао да живи са њом и њеним сином јер је њен супруг дана 27.09.2014. године отпутовао у Русију на 6 месеци. Даље је навела да се Мирослав почетком новембра вратио у газдин стан у Котежу, јер се њен муж пре времена вратио из Русије, где је био све до краја децембра кад се разболео од грипа, па се из тог разлога вратио кући у Љубовију, те да код није долазио све до 04.03.2015. године, кад је поново дошао да живи са њима. Наведног дана је позајмио ауто од њеног мужа и пренео своје личне ствари из стана у Котежу до њиховог стана и исте сместио у стан и у гаражу. Након што је дошао код њих у среду 04.03.2015. године, у недељу 08.03.2015. године Мирослав је отишао у Зрењанин код неког свог другара из Русије, а рекао јој је да је нашао нов посао на градилишту у Крњешевцима код Шимановаца где је радио један дан и то у уторак 10.03.2015. године. Такође, је навела да је следећег дана закаснио на посао јер је био на разговору за други посао који је требало да ради у Немачкој. Током вечери 11.03.2015. године у разговору јој је рекао да има девојку [REDACTED] Котежа, да је [REDACTED] остала у другомstanju, али му она то није поверовала, јер је имала утисак да је Мирослав хтео да представи како има озбиљну везу, будући да је цела породица прижељкивала да се једног дана ожени и да има своју породицу. Те вечери Мирослав се понашао сасвим нормално, био је насмејан и весео, играо се са њеним сином, чак их је више пута сликала преко мобилног телефона. Данас 12.03.2015. године Мирослав је рано ујутру отишао на посао, да би јој у 11,33 часа послao поруку следеће садржине : „Нас вратиш због кипе. Репци ми јел имаш 3.000,00 на зајам до следеће седмице, обећао ми је [REDACTED] дати“, на коју му је она одговорила да је остала без новца и да пара нема док [REDACTED] љен муж, не прими плату, на коју поруку јој је оптужени одговорио „Ок“. Навела је да је истог дана дошла кући око 17,00 часова, а

Мирослава је затекла у стану, том приликом јој није тражио новац, али га је она питала где је потрошио паре, с обзиром да је видела да је само шест дана пре тога добио плату од 25.000,00 динара, на шта јој је одговорио да је просто потрошио паре, јер је ишао код друга у Зрењанин и у суботу је излазио са девојком. Након одговора га је критиковала у смислу да не може тако да се понаша, да троши паре уколико жели да се ожени и да заснује своју породицу. Приликом овог разговора Мирослав је само гледао, није јој приговарао. Након тога јој је рекао да планира да иде до Котежа. У међувремену је позвала другарица и док је причала са њом, Мирослав јој је дао знак руком пре него што је изашао из стана и том приликом није видела да ли је имао торбу у рукама кад је изашао. У 17,31 час Мирослав јој је послао поруку у којој је написао: „Идем до Котежа.“ и најавио је да ће доћи у њихов стан. Следећег дана, односно 13.03.2015.године, поподне, је звала Мирослава јер је требало да преузме њеног сина из вртића, али је био недоступан. У јутарњим сатима дана 14.03.2015.године, негде око 09,00 часова, позвала је сестра и саопштила јој да је њихов брат постао убица и да га је тата одвео у полицију. Истакла је да ни у једном тренутку није видела да њен брат Мирослав држи било какво оружје у њеном стану. На главном претресу сведок је навела да је приликом испитивања у истрази навела да нема логично објашњења за ово што је Мирослав урадио, али је у међувремену боље сагледала читаву ситуацију и свом исказу је додала да је Мирослав то сигурно јер је у питању био неки посао или несрћан случај.

У исказу датом на главном претресу у поновљеном поступку навела је да жели да појасни неке реченице које су погрешно схваћене и протумачене, истакавши да је испало да је разговор који је водила са братом-овде оптуженим у среду и четвртак пре критичног догађаја, био окидач за оно што је урадио, те да то не може да прихвати и да обоје знају да то није било тако, већ да је брата саветовала као што би свака сестра саветовала свога брата. Додала је да је због свега затражила и стручну помоћ и да је није срамота да то призим, да је добила одговоре на нека питања, те је истакла да се због своје искрености осећа некако искоришћено. Навела је такође да се јавно пред свима захваљује [REDACTED] на односу према њој, према оптуженом, према њеној породици и да јој је жао што трпе исмејања и осуду због тога што су такве какве су, истакавши да су оштећена и њене ћерке заиста посебне.

Сведок [REDACTED] отац оптуженог Матић Милорада је у свом исказу навео да заједно са супругом [REDACTED] и сином [REDACTED] живи у селу Доња Буковица бб, општина Јубовија, да поред Мирослава има још двоје деце, две кћерке и да његова супруга има психичких проблема због којих се лечи у психијатријског болници у Лозници и прима терапију, а да се њена болест манифестије безврлошћу, малаксалошћу и депресијом тако да она стално лежи, те да се последња 2-3 месеца почела дизати из кревета и помало кретати. Објаснио је да се његов син Мирослав, након одслужења војног рока, запослио као грађевински радник и то најпре у Јубовији код двојице послодаваца, затим у Београду, а након тога и у Русији и да је после долaska из Русије око пола године био без посла, па је почeo поново да ради на грађевини код газде [REDACTED], који му је дао свој стан у насељу Котеж. Такође, је навео да је Мирослав боравио у њиховој породичној кући негде око месец дана а да је десетак или дванаест дана пре критичног догађаја дошао за Београд. За то време

kad je bio u Beogradu, nisu se videli, ali su se redovno chuli telefonom. U vesi kritичног догађаја сведок је навео да је дана 13. 03. 2015. године, као и обично, након обављених пољопривредних радова, погледао дневник на РТС и око 21 час отишао и легао у собу. Негде око 21,30 је чуо долазак аутомобила са пута и кроз прозор је видео како је Мирослав изашао из црвеног Југа који је паркирао пред гаражком у дворишту, помислио је да је Југо позајмио од газде [REDACTED], а да је дошао како би узео још неке ствари. Потом је поново легао у кревет, али му је чудно било то што је Мирослав тихо причао са мајком, па је изашао из себе и ушао у кухињу, где су обоје седели за столом. Даље је навео да га је одмах питао "Шта је билс?", јер је видео да Мирослав није личио на себе, био је блед, дошао је као проштац, био је као прут, имао је закрвављене беоњаче, међутим Мирослав му је одговорио да му није ништа, а на поновно питање Мирослав му је одговорио: „Убио сам човека!“, али му он није поверовао, већ се вратио у спаваћу собу. Међутим, у соби се није задржао дуже од 10 минута јер се узнемирио, па се поново вратио у кухињу кад му је Мирослав рекао: "Отац, убио сам двојицу. Готово је са мном." и тек тад је схватио да није шала. Затим је Мирослав легао на кауч у кухињи, па је поново устао, био је избезумљен, у једном тренутку је из све снаге ударио главом и обема песницама о зид. Навео је да га је у том приликом опет питао да ли је то истина, на шта му је Мирослав одговорио да јесте, па му је на његова питања „Како, зашто?“ и „Јел познајеш те људе?“ одговорио: „Јок.“. Затим га је питао: "Па што си онда то уради?", а Мирослав му је одговорио да не зна, као и да их је убио са пушком коју је набавио на Дрини. Након тога му је Мирослав рекао да иде да се пријави, питао га је где је пушка, на шта му је Мирослав донео пушку, па су је увили у један пластични бели цак који је он однео у подрум. Објаснио је да је након тога Мирослав наставио да лежи на каучу у кухињи, а да је он то време седео на троношцу како би био будан, јер се плашио да ће Мирослав да се убије и науди себи, те је у једном тренутку чак отишао у подрум, узео цак са пушком и сакрио га је испод куће за псе у дворишту. У раним јутарњим сатима 14.03.2015. године, Мирослав је одлучио да се преда, па су обојица заједно кренули, одвезли су се до ПС Љубовија са црвеним Југом, са којим је Мирослав и дошао, а пушку су ставили иза сувозачевог седишта, на под код задњег седишта.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навела да нема непосредних сазнања у вези са критичним догађајем, да познаје оптуженог Мирослава Матића, да са њим није била у емотивној вези, већ су се само пољубили, а да га је упознала док је живео у стану који се налази поред стана у ком она живи тако што су се случајно упознали јер је комшиница која чисти зграду замолила да оде код њега и пренесе му да треба да јој плати чишћење. Даље је навела да је надаље са Мирославом комуницирала преко тераса које се налазе једна близу друге у низу, јер је обично на тераси пушила цигарету, што је и он радио. Том приликом су причали о најнормалнијим темама, највише о томе одакле је, чиме се бави, те да јој је Мирослав стално причао о својој породици, о мајци и сестрама. Објаснила је да је Мирослав око 01.02.2015. године отишао за Љубовију, али су наставили комуникацију преко Фејсбука и путем порука. Данас 01.03.2015. године, кад је дошао у Београд видели су се на кратко, неких 5-10 минута, попричали су о уобичајним стварима, рекао јој је да је са њим дошао његов зет како би му помогао да пренесе његове ствари до

сестриног стана у Падинској скели, а иначе јој је било познато да се исељава из тог стана. Након тога су наставили комуникацију, чули су се телефоном и од тада видели два пута, па су тако дана 07.03.2015. године изашли у Кнез Михајлову на кафу, били су заједно од 21,00 до нешто после 00,00 часова, а био је договор да се виде за 8. март, али се тог дана нису видели пошто је Мирослав отпутовао за Зрењанин тако да је испало да је Мирослав „испало“. Након тога су се видели дана 11.03.2015. године, на Мирослављево инсистирање, нашли су се у Котежу, у једном кафићу-посластичарници, где је она платила кафу. Том приликом је Мирослав опет претежно причао о својој породици, у више наврата јој је рекао да једва чека да има своју породицу и своје дете, а кад су изашли из кафеа изненада је питао: „Да ли би ти мени родила дете?“, на шта му је она кратко одговорила: „Не, не, ја не желим више да рађам деце“, а потом га је питала какве су то глупости, што је то пита, а он јој је након тога поставио још једно питање: „Јел би се ти удала за мене?“, на које се она само наслејала. После овог догађаја није се више видела са оптуженим, нити чула. Истакла је да јој оптужени никакву пушку није поменуо, нити је приметила да је било какву пушку носио са собом, односно да је имао у својим стварима, те је додала да јој оптужени није никада споменуо име [REDACTED]

Исказе сведока [REDACTED] суд
је у потпуности прихватио оценивши их као искрене и јасне, имајући притом у виду да наведени сведоци немају непосредна сазнања у вези критичног догађаја, али у својим исказима описују догађаје који су претходили или су се догађали након критичног догађаја.

Увидом у записник о увиђају ВЈТ-а у Београду Кт.бр.285/15 од 12.03.2015. године, извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд, УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.100-724/2015 од 13.03.2015. године, те увидом у фотодокументацију која је том приликом сачињена, утврђено је да је означеног дана у Београду, општина Палилула-Падинска Скела, насеље Глогоњски рит, ул.Пут за јабучки рит бб, приликом прегледа лица места које се налази на споредном путу који води до улаза у ПКБ корпорацију газдинство Лапушница, на око 21 метар од главног пута пронађен НН леш мушких пола затечен на земљи лево од коловоза гледано из правца главног пута, у лежећем положају на леђима испружених ногу и руку савијених у лактовима и подигнутим у висини главе (траг број 1), те да је са леве и десне руке узет поднокатни садржај, затим је узет неспоран узорак крви са ране на левој страни грудног коша леша, а са леве и десне шаке узет је тест на присуство барутних честица, такође је са лица места изузета једна длака која је пронађена на левом рукаву јакне НН леша. Поред наведеног на лицу места је затечено путничко возило марке „Алфа ромео“, сиве боје, рег.ознаке [REDACTED] а ознаком „Пинк такси“ број [REDACTED] на крову (траг број 10), које возило је затечено предњим делом на коловозу, а задњим делом на земљаној површини са десне стране гледано из правца главног пута и на око 9 метара од главног пута ка газдинству Лапушница, као и пластични држач чаше црвене боје (траг број 2), затечен на средини коловоза десно од наведеног леша гледано из правца главног пута, затим цигарета беле боје са филтером жуте боје и са написом „Camel“, (траг 11), затечена на средини коловоза споредног пута десно и испред означеног леша

гледано из правца главног пута, као и седам трагова газеће површине обуће (трагови од 3-9), који су затечени на земљаној површини непосредно до леве ивице коловоза, а десно од наведеног леша гледано из правца главног пута.

Увидом у записник о увиђају ВЈТ-а у Београду Кт.бр.285/15 од 13.03.2015. године, извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.100-729/2015 од 13.03.2015. године, те увидом у фотодокументацију која је том приликом сачињена, утврђено је да је у Београду – Палилула, Падинска Скела прегледом ул. Пут за Јабучки рит, на око 120 метара пре скретања за газдинство Лапушница, посматрано од Зрењанинског пута ка Јабучком риту, пронађено тело покојног [REDACTED] (траг број 3), које је затечено у каналу поред пута у лежећем положају, са савијеним ногама (леви преко десне) и рукама на stomaku, ногама окренут ка коловозу. Са обе руке узет је подноктни садржај, испод ногу покојног затечен мобилни телефон марке "Нокија", са ког је узет брис, а у циљу потврде идентитета дактилоскопиран је десни кажипрст покојног. Такође, на лицу места затечени су и бројевима обележени следећи предмети и трагови: - траг број 1-чаура са ознаком 1977 ИК, која је затечена на земљаној површини између леве ивице коловоза и канала (посматрано из смера Зрењанинског пута ка Јабучком риту), на удаљености од око 120 метара од раскрснице са путем који води ка фарми ПКБ Лепушница, траг број 2 – чаура са ознаком 1977 ИК, која је затечена на земљаној површини између леве ивице коловоза и канала, десно од трага број 1 (посматрано са коловоза ка каналу), траг број 4 – чаура са ознаком ППУ 1194 која је затечена на земљи десно од тела покојног (преко канала, посматрано са коловоза), траг број 5 – чаура са ознаком ППУ 1994 која је затечена на земљи, десно од трага број 4, траг број 6 – чаура са ознаком ППУ 1994 која је затечена на ивици канала (ближијо коловозу) десно од трага број 5, док су прегледом скретања и пута који води ка фарми Лепушница пронађени следећи трагови: траг број 7 – чаура са ознаком ППУ 1994 која је затечена уз леву увицу пута који води ка фарми ПКБ Лепушница, на удаљености око 25 метара од раскрснице са улицом Јабучки рит, - траг број 8 – чаура са ознаком ППУ 1994 која је затечена на земљи између леве ивице пута који води ка фарми и канала поред истог, траг број 9 – чаура са ознаком ППУ 1994 која је затечена у каналу десно од трага број 8 (посматрано са пута ка каналу), траг број 10 – чаура са ознаком ППУ 1994 која је затечена у жбуњу наспрам трага број 9 и траг број 11 – опушак цигарете са написом "slims" који је затечен поред трага број 8.

Увидом у приложене скице лица места утврђено је да је на истима приказано скретање за [REDACTED] улица Пут за Јабучки рит, где је пронађен НН леш, касније идентификован као [REDACTED]. Ту са приказом налажења трагова и то трагова означених под бројевима од 1 до 10, као и скица лица места у насељу Глогоњски рит, улица Пут за Јабучки рит бб код скретања за ПКБ корпорацију – газдинство Лапушница, на ком месту је пронађен НН леш, касније идентификован као [REDACTED]. Са приказом места налажења трагова и то трагова означених под редним бројем од 1 до 11, као и међусобни однос означених лица места те је утврђено да удаљеност од места на коме је затечен леш оштећеног [REDACTED] раскрснице путем који води ка фарми Лепушница износи око 120

метара.

Увидом у службене белешке о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.бр.100-726/2015 од 13.03.2015. године, и у фотодокументацију која је том приликом сачињена, утврђено је да је прегледом путничком моторног возила марке "Алфа ромео", сиве боје, рег.ознаке [REDACTED] пронађени су и фиксирали следећи трагови: траг број 1 – један црни новчаник, који је затечен у прегради предњих левих врата у ком су затечене новчанице у разним апоенима, траг број 2 – микрофон (слушалице) са каблом за колску радио станицу, који је затечен на предњем левом седишту, траг број 3 – обележени предмети који су затечени на патосници испред предњег левог седишта и то четири папира и више белих папирних салвета, празна кутија плаво беле боје са натписом "Lucky strike" и један опушак цигарета са натписом "slims", траг број 4 – један црни новчаник, који је затечен у прегради испред предњег десног седишта у ком се налази новац у разним апоенима, траг број 5 – један метални део затечен на патосници иза предњег левог седишта и задњег седишта, траг број 6 – кључ (са привесцима) затечен у контакт брави возила, траг број 7 – метални предмет (боксер) затечен у прегради задњих левих врата, траг број 8 – пластични нотес у коме су затечени документи на име Тренески Ђире, траг број 9 – навлака наслона предњег левог седишта, траг број 10 – навлака наслона предњег десног седишта, траг број 11 – наслон за главу са десне стране задњег седишта возила, траг број 12 – наслон за главу са леве стране задњег седишта возила, траг број 13 – унутрашња ручица са пластичним делом око исте и унутрашњи рукохват предњих левих врата, траг број 14 – унутрашња ручица са пластичном облогом око исте и унутрашњи рукохват предњих десних врата, траг број 15 – унутрашња ручица са пластичном облогом око исте и унутрашњи рукохват задњих левих врата, траг број 16 – унутрашња ручица са пластичном облогом око задњих десних врата, траг број 17 – брисеви узети исте и унутрашњи рукохват задњих десних врата, траг број 18 – два трага стерилним штапићима са ватом и то са управљача возила, са ручице мењача и ручице паркинг кочнице, са спољне ручице предњих левих врата, са унутрашње ручице предњих левих врата, са спољне ручице предњих десних врата, са спољне ручице задњих десних врата, са унутрашње ручице задњих врата, са спољне ручице задњих левих врата, са унутрашње ручице задњих левих врата, са слушалице колске радио станице и са прекидача сва четири показивача правца, траг број 19 – пушка са папиларним линијама пронађени и фиксирали на лимарији предњих левих врата са спољне стране.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.бр.100-744/2015 од 15.03.2015. године утврђено је да је дана 14.03.2015. године у гаражи ОКТ прегледана унутрашњост возила марке "Задрава корал ин" рег. ознаке [REDACTED] је на поду иза возачевог седишта затечена једна већа пвц кеса беле боје са заленим натписом "Simpleks", унутар које је затечен цак, а у цаку аутоматска пушка са фабричким бројем 693034 (без других ознака) и оквир са 21 метком, те стерилним штапићима са пушке узето пет брисева и то са десне и леве стране рукохвата, окидача и затварача и десне и леве стране навлаке и дрвене облоге.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд –

ПС Савски венац Кт.бр.106-93/2015 од 13.03.2015. године, утврђено је да су дана 13.03.2015. године од стране полицијских службеника на Института судске медицине уз реверс преузета гардероба оштећеног и три пројектила, један пројектил без кошуљице и једна кошуљица пројектила.

Увидом у потврду о привремено одузетим предметима од оптуженог Мирослава Матића Пу за град Београд од 14.03.2015. године, утврђено је да је од истог, између остalog, одузет један аутомобил марке "Југо корал" тамно црвене боје рег.ознаке [REDACTED] са припадајућим кључевима и једна аутоматска пушка марке М-70 са расклапајућим кундаком и бројем на затварачу 693034 и оквиром са неутврђеним бројем метака у њему, коју потврду је оптужени потписао, не стављајући примедбе.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.бр.100-753/2015 од 16.03.2015. године, утврђено је да је дана 16.03.2015. године прегледано путничко моторно возило [REDACTED] рег.ознака [REDACTED] без предње регистарске таблице, на поду иза предњег десног седишта је затечена торба са лап топ рачунаром и том приликом су пронађени трагови папиларних линија који су затечени са спољашње стране предњих левих врата на оквиру прозора са десне стране, траг папиларних линија који је затечен на стаклу унутрашњег ретровизора, те је узет један брис са обруча волана, један брис са ручице мењача, један брис са полуге ручне кочнице, један брис са унутрашње ручице за отварање предњих левих врата и један брис са унутрашње ручице за отварање предњих десних врата.

Увидом у извештај о форензичком прегледу лица места Пу Ваљево Одељење криминалистичке полиције Одсек за криминалистичку и противдиверзиону технику Кт.бр.701-326/2015 од 14.03.2015. године, као и увидом у фотодокументацију, утврђено је да су у месту Осечина, Скадар, без улице пронађени предмети у пвц кеси, који су фотографисани, а који су одбачени у селу Скадар, место звано Дивљаковац поред државног пута Пејка – Љубовија, те да су у прегледом лица места пронађени предмети обележени бројевима од 1 до 11 и то: траг обележен бројем 1 – пвц кеса жуте боје у којој су пронађени предмети, траг број 2 – новчаник кожни, црне боје са документима и разним картицама, траг број 3 – новчаник од скаја, црне боје са натписом "Societe Generale" са документима и картицама, траг број 4 – лична карта (стари образац) на име [REDACTED], траг број 5 – возачка дозвола (стари образац) на име [REDACTED], траг број 6 – више банковних и визит картица као и разне поруке на папирима, траг број 7 – картица за "Метро" на име Тренески Ђире, траг број 8 – картица Поштанске штедионице на име [REDACTED] траг број 9 – лична картица (нова) на име [REDACTED], траг број 10 – чековна картица "Поштанске штедионице" на име [REDACTED] и траг број 11 – разни папирни. Такође је наведено да су трагови обележени бројевима 4, 5 и 6 пронађени у црном кожном новчанику, док су трагови обележени бројевима 7, 8, 9, 10 и 11 пронађени у црном новчанику од скаја са натписом "Societe Generale".

Наведену писану документацију суд је у потпуности прихватио с обзиром да

је састављена од стране овлашћених лица у прописаној форми и у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Увидом у извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија УКП НКТЦ Одсек за регистрацију и идентификацију лица и лешева 03/4/10/2 бр.234-3375/15 од 16.03.2015. године, утврђено је да је отисак кажипрста десне руке бр.234-3374/15 од 16.03.2015. године утврђено је да је отисак кажипрста десне руке на изводу дактилоскопираног НН леша идентичан са отиском кажипрста десне руке на изводу из биометријске личне карте која гласи на име [REDACTED] од оца Косте, рођен 16.07.1974. године у Београду, са пребивалиштем у Београду, ул.Зрењанински пут бр.95/15, ЈМБГ 1607974710167.

Увидом у извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линика УКП НКТЦ Одсек за регистрацију и идентификацију лица и лешева 03/4/10/2 бр.234-3374/15 од 16.03.2015. године утврђено је да је дана 13.03.2015. године криминалистички техничар вршећи форензички преглед лица места у Београду, Глогочевски рит, ул.Пут за Јабучки рит бб, дактилоскопиран НН леш мушки пола и да отисак кажипрста десне руке дактилоскопираног НН леша је идентичан са отиском кажипрста десне руке на картону о издатој личној карти која гласи на име [REDACTED] од оца Владислава, рођеног 01.02.1976. године у Београду, са пребивалиштем у Београду, ул.Падинска Скела, ул.Јабучки рит бр.54/7, ЈМБГ 0102976710468.

Увидом у извештај о прегледу оружја, пројектила и муниције УКП НКТЦ 03/4/10/2 бр.234-3368/2015 од 16.03.2015. године, дат од стране балистичара Стојана Костића, утврђено је да су на преглед достављени девет чаура муниције калибар 7,62 x 39 мм, који су означени у Кт.извештају бр.100-729/15 бројевима од 1 до 10, четири пројектила и једна кошуљица пројектила муниције калибра 7,62 x 39 мм означени у Кт.извештају бр.106-93/15 и аутоматска пушка ЦЗ М - 70, калибра 7,62 x 39 мм, фбр 693034, те је утврђено да је аутоматска пушка ЦЗ М - 70, калибра 7,62 x 39 мм, фбр 693034 функционално исправна и представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 ЗООМ-а Републике Србије, да су чауре које су пронађене приликом увиђаја убиства [REDACTED] и [REDACTED] испаљени из аутоматске пушке ЦЗ М - 70 фбр 693034, те да су пројектил извађен из средишњег леђног предела и кошуљица пројектила извађена из десног плућног крила испаљени из наведене аутоматске пушке, а да за остале достављене пројектиле није било могуће поуздано утврдiti да су испаљени из достављене аутоматске пушке.

Наведене извештаје Национално криминалистичко техничког центра и балистичко вештачење дато од стране вештака балистичара Стојана Костића, суд је у потпуности прихватио нашавши да су исти стручни, јасни и образложени, те дати у свему у складу са правилима струке и науке, имајући при том у виду да на исте ниједна од странака током поступка није имала примедбе.

Увидом у обдукциони записник Института за судску медицину Милован Миловановић НН мушки леша идентификовани у МУП-у као [REDACTED] од 13.03.2015. године, утврђено је да је смрт насиљна и да је наступила услед разорења

грудних и трбушних органа и искрварење из раскиданих крвних судова дуж канала устрелина нанесених дејством пројектила испаљених из ручног ватреног оружја.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину "Милован Миловановић" С број 0243/2015 од 16.03.2015. године, утврђено да је смрт [REDACTED] насиљна и да је наступила услед искрварења из устрелина органа трупа и раскиданих крвних судова у простору канала главе, врата, трупа и удова нанесених пројектилима испаљеног из ручног ватреног оружја.

Комисија судских вештака у саставу специјалиста судске медицине проф. др Бранимир Александрић и балистичар Милан Куњадић је у писацом налазу и мишљењу датом дана 18.05.2015. године навела да из списка произилази да су оштећени [REDACTED] и [REDACTED] повређени дана 12.03.2015. године око 18,30 до 18,45 часова и да су након повређивања преминули на лицу места, као и да је у току истраге пронађена једна војничка пушка марке ЦЗ М 70, калибра 7,62 x 39 мм фбр.693034, а поред ње и оквир са 21 метком у њему. Преглед одеће оштећених [REDACTED] и [REDACTED] извршен је дана 15.05.2015. године у просторијама ОКТ-а МУП Београд, и том приликом је одећа фотографисана, са одеће обе особе је специјалном лепљивом фолијом скинут материјал, са и око улазних оштећења који су настали дејством пројектила, скинуте фолије су прегледане и третиране пресићеним раствором дифениламина у сумпорној киселини. На одећи покојног [REDACTED] резултат прегледа је да је реакција на нитрате била позитивна око оштећења на фармерицама и канишу, као и у доњем делу блузе са капуљачом, а која оштећења одговарају улазним ранама прострелина које су груписане у доње-левом квадранту стомака [REDACTED]. На и око свих улазних оштећења који су настали дејством пројектила, на јакни и панталонама покојног [REDACTED], реакција на нитрате била је негативна.

У погледу повређивања оштећеног [REDACTED] вештаци су навели да је тело пок. [REDACTED] пронађено на земљи поред асфалтног коловоза, у положају на леђима са опруженим ногама и рукама изнад главе, да је поред места где је пронађено његово тело, пронађено четири чаурса на релативно малом међусобном растојању за које је балистичким вештачењем утврђено да су све испаљене из пушке марке ЦЗ М 70 калибра 7,62 x 39 мм фбр.693034. Даље су вештаци, на основу обдукционог налаза и увида у фотодокументацију са обдукције, навели да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио следеће повреде: једну устрелину грудног коша нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија се улазна рана налазила на предње – горњој страни левог рамена (на око 172 цм изнад равни табана и на око 19 цм улево од уздужне средишње грудњачине линије), пречника око 8 mm, око које се налазио нагњечни прстен широк до око 1 mm, а која рана се својим каналом настављало у леву половину грудне дупље где је канал пролазио кроз лево плућно крило и срце, завршавајући се својим дном у кичменој мождини у нивоу шестог грудног пршиљена где је и пронађен један пројектил, те је према томе правац канала ове прострелине био од напред уназад, одозго пут и надоле и удесно; - једну устрелину грудног коша нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија се улазна рана налазила у пределу предњег зида леве пазушне

јаме (на око 153 цм изнад равни табана и на око 18 цм улево од уздужне средишње грудњачине линије), пречника око 8 mm, око које се налазио нагњечни прстен широк до око 6 mm, а која улазна рана се својим каналом настављала у леву половину грудне дупље где је канал пролазио лево плућно крило, кроз срце, десну куполу пречаге, јетру, танко и дебело црево и десну бедрину кост завршавајући се излазном раном у десном појасном пределу (на око 91 цм изнад равни табани и на око 13 цм удесно од линије кичменог стуба), а у овој висини је, у гађама, пронађен један пројектил, те је правац канала ове прострелине био од напред уназад, одозго пут надоле и удесно; - једну устрелину грудног коша нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија улазна рана се налазила у левом грудном пределу (на око 148 цм изнад равни табана и на око 6 цм улево од уздужне средишње грудњачине линије), пречника око 8 mm, око које се налазио нагњечни прстен широк до око 3 mm, која улазна рана се својим каналом настављала у леву половину грудне дупље где је канал пролазио кроз срце, десну куполу пречаге, јетру, танко и дебело црево и десну бедрену кост завршавајући се својим дном у поткожном меком ткиву десног кукног предела где је пронађен један пројектил (на око 108 цм изнад равни табана и на око 3 цм удесно од линије кичменог стуба), те је правац канала ове прострелине био од напред уназад, одозго пут надоле и удесно; - пет устрелина кроз прострелина трупа нанесених пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чије су се улазне ране налазиле груписане у доњој левој четвртини трбуха (на око 80 – 90 цм изнад равни табана), пречника од око 8 mm, око којих се налазио нагњечни прстен широк од око 1 – 4 mm, које улазне ране су се својим каналима настављале у трбушну дупљу у десну половину грудне дупље где су канали пролазили кроз танко и дебело црево, желудац, јетру, пречагу и десно плућно крило (у коме су пронађени делови кошуљице пројектила), завршавајући се или излазним ранама на десном рамену и дном у његовом поткожном меком ткиву (где су у поткожном меком ткиву пронађени делови пројектила) и на десној страни леђа (једна) или су се дном завршавале у поткожном меком ткиву леђа са десне стране где је пронађен један пројектил, те је правац канала ових повреда био од напред уназад, одоздо пут нагоре и удесно. Навели су даље да је пробом на присуство несагорелих барутних честица око свих установљених рана на телу пок. [REDACTED] добијен негативан резултат, да су обдукцијом тела пок. [REDACTED] становљени знаци великог губитка крви, а да су прегледом одеће поконог установљена оштећења која одговарају улазним ранама задобијених устрелина и улазним и излазним ранама задобијених прострелина, те да је за пронађену кошуљицу пројектила извађен из десног плућног крила пок. Тренески Џирета и за пројектил извађен из његовог средишњег леђног предела, балистичким вештачењем установљено да су испаљени из пушке марке ЦЗ М 70 калибра 7,62 x 39 mm фбр. 693034. Имајући у виду наведено, утврђено је да су све повреде које је [REDACTED] био критичном приликом представљале у време наношења и скупопроцењено са медицинске тачке гледишта смртоносну телесну повреду, а на основу обдукционог налаза се закључује да је његова смрт насиљна и да је наступила услед разорења грудних и трбушних органа и искварења из раскиданих крвних судова дуж канала устрелина нанесених дејством пројектила испаљених из ручног ватреног оружја, па је према томе смрт [REDACTED] у директној узрочно последичној вези са задобијеним повредама критичном приликом, а након задобијања наведених повреда оштећени [REDACTED] није могао да учини било

какав покрет тако да је све повреде задобио на месту где је и пронађено његово тело. Даље су вештаци навели да је покојни [REDACTED] критичном приликом задобио укупно осам повреда нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја које су подељене у две групе: једну групу повреда са улазним ранама на предње – левој страни грудног коша (три повреде), чији су канали имали правац од напред уназад, одозго пут надоле и удесно, и те повреде је покојни [REDACTED] најпре задобио и то рафалним пуцањем, а при њиховом задобијању [REDACTED] се налазио телом у знатно нижем положају од уста цеви повредног оружја, највероватније у неком клечећем или чучећем положају и лако нагнут у леву страну, при чему је повредилац пуцао у њега када се налазио са његове леве стране и изнад њега, а с обзиром на одсуство барутних честица на његовој одећи у пределу оштећења која одговарају улазним ранама повреда на предње – левом делу грудног коша [REDACTED], утврђено је да је испаљивање пројектила ове прве групе извршено са растојања које је било веће од око 1,5 метара. Другу групу повреда нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја чине повреде са улазним ранама у пределу предње – доње четвртине трбуха (пет повреда), чији су канали имали правац од напред уназад, одоздо пут нагоре и удесно, за које повреде је утврђено да их је задобио након задобијања прве групе повреде и пошто је оштећени Тренески Ћире након њихових задобијања пао на леђа, и то тако што је повредилац, такође, пуцао рафално, налазећи се изнад тела и испред ногу [REDACTED] тета и нешто удесно од њега, посматрајући у односу према телу [REDACTED], а с обзиром на присуство барутних честица на његовој одећи у пределу оштећења на трбуху, утврђено је да је испаљивање ове друге групе пројектила извршено са растојања које је било мање од око 1,5 метара. Полазећи од места проналаска четири чауре, које су биле на релативно малом међусобном растојању, утврђено је да је пуцање у оштећеног [REDACTED] извршено из правца његових ногу, из предметне пушке марке ЦЗ М 70, калибра 7,62 x 39 мм фбрo.693034.

У погледу повређивања оштећеног [REDACTED] јава вештаци су навели да је тело пок. [REDACTED] пронађено у земљаном каналу поред асфалтног коловоза, савијено и у положају на леђима и делом десном боку са ногама управљеним у правцу асфалтног коловоза, лева рука му се налазила поред леве стране тела, лако савијена у лакту и са шаком уз леви бедрени предео; десна надлактица му се налазила испод десне бочне стране грудног коша, а десна подлактица се налазила испред десне половине трбуха са шаком ослоњеном о леву ногу која је била пресавијена преко десне ноге. Поред места где је пронађено тело пок. [REDACTED], пронађено је пет чауре на релативно малом међусобном растојању, за које је балистичким вештачењем утврђено да су све испаљене из пушке марке ЦЗ М 70, калибра 7,62 x 39 мм фбрo.693034. Даље су вештаци навели да су, на основу обдукционог налаза и увида у фотодокументацију са обдукције утврдили да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио следеће повреде: - једну лако постављену дубоку окрзотину на левој половини браде, нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, која се налазила на око 171,5 цм изнад равни табани и на око 2,5 цм улево од средишње уздужне линије лица и била је промера око 28 x 15 мм, око које се налазио нагњечни прстен широк до око 6 мм, те да је у пределу ове окрзотине лева половина доњо виличне кости била вишеструко

преломљена, а од ове окрзотине се у десну половину поткожног меког ткива настављао канал који се својим дном завршавао у поткожном меком ткиву врата с десне стране на око 156,5 цм изнад равни табана и на око 3,5 цм удесно од средњишиће уздужне линије врата, где је пронађен део деформисане жућкасте кошуљице пројектила; - једну прострелину карличне дупље нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија се улазна рана налазила у левом бедрену пределу (на око 105 цм изнад равни табана и на око 17,5 цм улево од линије кичменог стуба), промера око 18 x 11 mm, око које се налазио нагњечни прстен широк до око 2 – 3 mm, која улазна рана се својим каналом настављала кроз главу леве бутне кости и кости леве половине карлице у карличну дупљу, где је канал прострелине пролазио кроз велике крвне судове карлице са леве стране завршавајући се излазном раном у десном половини појног предела (на око 100 цм изнад равни табана и на око 1,5 цм удесно од предње средишиће уздужне линије трбуха), те је правац канала ове прострелине био с лева удесно и одпозади пут унапред; - једну прострелину карличне дупље нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија се улазна рана налазила на граници левог бедреног и левог појасног предела, а иза претходно описане устрелине (на око 104 цм изнад равни табана и на око 12,5 цм улево од линије кичменог стуба), промара око 11 x 8 mm, око које се налазио нагњечни прстен широк до око 3 – 5 mm, која улазна рана се својим каналом настављала кроз кости леве половине карлице у карличну дупљу, где је канал прострелине пролазио кроз српости део дебelog црева и његов опорњак, те кроз велике крвне судове карличне дупље са обе стране завршавајући се излазном раном у спољашњем делу десног препонског предела (на око 103 цм изнад равни табана и на око 15 цм удесно од предње средишиће уздужне линије трбуха), па је правац канала ове прострелине био с лева удесно и одпозади пут унапред; - једну прострелину леве подлактице нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија улазна рана је промера око 10 x 4 mm се налазила на спољашњој (надланеној), а излазна, која је промера око 10 x 3 mm, на унутрашњој (дланеној) страни ове подлактице у њеној средњој трећини, чији је канал пролазио кроз поткожно меко ткиво ове подлактице и леву збичну кост, која је била вишеструко преломљена и пружала се од спољашње (надланене) ка унутрашњој (дланеној) страни ове подлактице; - једну површину окрзотину на спољашњој страни десне надлактице која је нанета пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, лако косо постављена и промера око 30 x 10 mm; - једну површину окрзотину на предњој – спољашњој страни десне надлактице која је нанета пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, лако косо постављена и промера око 50 x 20 cm; - једну прострелину меких ткива десне подлактице нанесену пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија је улазна рана се налазила у лактичној половини ове подлактице, промера око 9 x 8 mm, око ње је постојао нагњечни прстен широк до око 4 mm, а излазна рана, која је промера око 9 x 8 mm, се налазила у жбичној половини ове подлактице у њеној средњој трећини, а канал ове прострелине је пролазио само кроз поткожно меко ткиво ове подлактице и пружао се од лактичног ка жбичном делу ове подлактице; - једну прострелину левог колена нанету пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија је улазна рана промера око 11 x 7 mm, се налазила на споју предње и спољашње стране колена, на око 42 cm изнад равни табана, и око ње је постојао нагњечни прстен широк до око 4 mm, излазна рана, цртастог облика, дуга око 2,5 cm,

се налазила на унутрашњој страни колена, на око 43,5 цм изнад равни табана, а канал ове прострелине је пролазио горњи окрајак леве глењаче и правац канала ове прострелине је био однапред уназад и удесно; и једну устрелину леве потколенице нанету пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја, чија је улазна рана, промера око 11,10 mm, се налазила на предњој страни потколенице у њеној средњој трећини, на око 19 цм изнад равни табана, и око ње је постојао нагњечни прстен широк до око 4 mm, а дно устрелине се налазило у костима и меком ткиву истог предела који су били потпуно преломљени, а између делића смрвљених костију налазили су се бројни делићи фрагментисаног пројектила и његове кошуљице, основни правац канала ове устрелине је био напред пут уназад. Вештаци су навели да су све повреде које оштећени Чворовић Мирослав задобио критичном приликом, у време наношења и скупа процењено, са медицинске тачке гледишта представљале смртоносну телесну повреду, из обдукционог налаза се закључује да је његова смрт насиљна и да је наступила услед искрварења из устрелина органа трупа и раскиданих крвних судова у простору канала главе, врата, трупа и удова нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја, те је, имајући у виду наведено смрт Чворовића [REDACTED] у директној узрочно – последичној вези са добијеним повредама критичном приликом. Након задобијања наведених повреда [REDACTED] није могао да учини било какав покрет, што значи да је све повреде задобио на месту где је и пронађено његово тело. Вештаци су даље навели да је на лицу места, поред тела покојног пронађено укупно пет чаура, а да је оштећени [REDACTED] в критичном приликом задобио најмање шест повреда нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја и то једну устрелину на предњој страни леве потколенице, једну прострелину левог колена, чији је правац канала био од напред уназад и удесно, једну површну окрзотину на спољашњој страни леве подлактице и једну прострелину ове подлактице које су се настављале са две прострелине карличне дупље (чије су се улазне ране налазиле у левом бедреном и левом бедренопојасном пределу, а излазне ране у десном полном и девном препонском пределу), један од пројектила се задржао на унутрашњем делу предње – десне стране јакне оштећеног [REDACTED], док је други прошао кроз десну подлактицу у виду прострела, а да је правац канала ове две повреде био с лева удесно и од позати пут унапред; једну површну окрзотину на предње – спољашњој страни десне надлактице и једну окрзотину на левој половини браде. С обзиром на локализацију улазних рана свих задобијених повреда и њихов међусобни распоред, те правац њихових канала, утврђено је да је [REDACTED] све повреде задобио једну за другом у веома, веома кратком временском интервалу, односно највероватније рафалним пуцањем, при томе је он прво погођен у леву ногу када је налазио у неком од стојећих ставова, предњом и делом левом страном тела окренут ка устима цеви повредног оружја, а потом је у току падања и ротирања пут удесно задобио и све остале повреде, када је левом бочном и делом задњом страном тела био окренут ка устима цеви истог оружја, те су вештаци закључили да је испаљивање пројектила извршено са растојања које је било веће од око 1,5 метара, с обзиром на одсуство барутних честица на одећи оштећеног. С обзиром на место проналаска пет чаура, које су биле распоређене на релативно малом међусобном растојању, утврђено је да је пуцање у оштећеног [REDACTED] извршено из правца коловоза, из предметне пушке марке ЦЗ М -70 калибра 7,62 x 39 mm фбрo.693034.

Испитан на главном претресу судски вештак балистичар Милан Куњадић је навео да у целости остаје при писаном налазу и мишљењу од 18.05.2015. године, те је објаснио да су код оштећеног [REDACTED] констатоване две групе повреда које су описане у налазу и мишљењу и које нису могле настати од једног рафала, већ су настале из два акта, односно из две одвојене рафалне паљбе, објаснивши да на овакав закључак упућује чињеница да око повреда које су констатоване на грудном кошу нису пронађени трагови нитрата, а што указује да су пројектили испаљени са растојања које је веће од 1,5 метара, а поред тога правац канала ових повреда је одозго надоле, док је код друге групе повреда, у пределу трбуха, констатовано присуство трагова нитрата, односно на одећи су пронађени трагови нитрата у том пределу, што указује да је растојање приликом испаљивања пројектила између учиниоца и оштећеног било мање од 1,5 метара, те је правац канала ових повреда одоздо нагоре, односно различит је од правца канала прве групе повреда. Даље је објаснио да барутне честице остају на одећи или телу повређеног, односно на првој препреци, уколико је растојање између лица које испаљује пројектил и препреke мање од 1,5 метара код дугочевног оружја, какво је конкретно било у питању. Такође, је објаснио да се код аутоматског оружја испаљивање три до пет метака сматра кратким рафalom, као и да се, када се повуче обарац, испаљују се два – три метка у секунди, те да код аутоматског оружја рафално испаљење значи да је довољно једном стиснути окидач и метци који се налазе у оквиру ће сви бити испаљени док год је прст на окидачу стиснут.

Испитан на главном претресу судски вештак специјалиста судске медицине проф. др Бранимир Александрић је навео да у целости остаје при писаном налазу и мишљењу од 18.05.2015. године и да се у потпуности слаже са одговором вештака Милана Куњадића да су повреде оштећеном [REDACTED] нанете са два одвојена рафала и да се апсолутно искључује могућност да су нанете једним рафалом. Навео је даље да је у тачки 4 писаног налаза и мишљења објашњен редослед којим су нанете две групе повреда код [REDACTED] које је дато на основу анализе свих повреда које је он критичном приликом задобио, те је сигурно да је [REDACTED] прво задобио групу повреда са улазним ранама на предње левој страни грудног коша и то када се налазио у неком нижем положају у односу на уста цеви повредног оружја, највероватније у неком клечећем или чучећем положају и лако нагнут у леву страну ка устима цеви повредног оружја, при чему је повредилац пуцао у њега када се налазио са његове леве стране, изнад њега, те да је након задобијања ових повреда било одбачено пут уназад услед динамичног тела оштећеног [REDACTED] било одбачено пут уназад услед динамичног дејства пројектила, те је он пао на леђа и задобио другу групу повреда, чије су се улазне ране налазиле у пределу предње доње четвртине трбуха. Напомену је да прва група повреде има правац од напред уназад, одозго надоле и пут уназад, док друга група повреда има правац канала од напред уназад, одоздо нагоре и пут уназад, из чега произилази да су правци канала ове две групе повреда укритени и због оваквог правца канала се апсолутно искључује могућност да су повреде код оштећеног [REDACTED] настале једним рафалним испаљивањем пројектила. Даље је вештак објаснио да су у закључку писаног налаза и мишљења, појединачно наведене повреде [REDACTED] које је задобио критичном приликом, а у мишљењу су

сумиране повреде које су могле бити повезане, односно које су могле настати од једног пројектила, те су закључили да је оштећени [REDACTED] критичном приликом погођен са најмање шест пројектила. Објаснило да су две повреде на левој подлактици нанете са два пројектила који су свој пут наставили кроз карличину дупљу, када су настале повреде констатоване у том пределу. Међутим, како се не може искључити да су повреде на левој подлактици настале и изоловано од повреда у из т карличиној дупљи, то је из тог разлога речено да је најмањи број повреда, односно погодака шест, те је закључено да су све повреде констатоване код оштећеног [REDACTED].
[REDACTED] нанете са најмање шест пројектила. Даље је навео да, с обзиром на карактер повреда код оштећеног [REDACTED] [REDACTED], односно с обзиром на чињеницу да су били повређени органи и велики крвни судови, морало је доћи до наглог и великог губитка крви и следствено томе до брзе смрти, те је из тог разлога наведено да оштећени [REDACTED] [REDACTED] након задобијања свих повреда није могао да учини било какав даљи покрет, те да је, према томе, све повреде задобио управо на месту где је и пронађено његово тело, а с обзиром да су све повреде скупа процењено представљале смртоносно телесну повреду, никаква помоћ не би спречила смртни исход.

Суд је у потпуности прихватио писани налаз и мишљење комисије вештака у сastаву судски вештак специјалиста судске медицине проф. др Бранimir Александрић и судски вештак балистичар Милана Куњадића, као и њихове исказе дате на главном претресу, оценивши их као јасне, аргументоване, детаљно обrazložene, te дате у свему у складу са правилима струке и науке, имајући у виду да су судски вештаци на сва питања суда и странака дали јасне и детаљно обrazložene одговоре.

Судски вештаци специјалиста психијатрије др Бранка Мандића и др Милене Станковић су у писаном налазу и мишљењу који је дат дана 21.05.2015. године је наведено да је приликом психијатријског прегледа оптуженог Матић Мирослава констатовано да је исти свестан и исправно оријентисан у свим правцима психијатријског испитивања, да су пажња и функције памћења очуване, да у сferи перцепција нема поремећаја, да је мишљење формално и садржајно уредно, да су интелектуалне способности у границама просека, основно расположење без осцилација, вољно – нагонски динамиزم очувани, те да испитаник функционише у реалитету. На основу обављеног прегледа судски вештаци су дали мишљење да је оптужени Матић Мирослав особа са емоционално нестабилном структуром личности, чије су интелектуалне способности у границама просека, да се у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању једноставне алкохолне опијености услед чега су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле смањене, али не битно. Такође, је наведено да код оптуженог нису регистровани клинички симптоми алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевна болест, душевна заосталост, привремена душевна поремећеност, нити друга тежа душевна поремећеност, te да мера безбедности медицинског карактера није индикована.

У исказу датом на главном претресу судски вештак психијатар др Мандић

Бранко је навео да је комисија вештака, приликом прегледа, од самог отпуженог добила податак да нико у његовој породици није душевно болестан, али да његова мајка пије лекове за смирење, те је истакао да приликом прегледа код отпуженог нису уочили постојање било ког симптома који би одговарао некој душевној болести, па су самим тим искључили постојање душевне болести. Објаснио је даље да се, уколико мајка оптуженог и болује од биполарног афективног поремећаја, ради о болести која је генетски односно, наследно условљена, али да се не може предвидети нити прогнозирати када ће се та болест испољити и у ком облику, те да се она не мора испољити у првом наследном колену, те је истакао да су оптуженог прегледали и да код њега нису установили постојање било које душевне болести. Додао је да вештаци психијатри налаз и мишљење дају на основу прегледа оптуженог, који је у конкретном случају извршен, због чега сматра да није потребно прибављање документације о лечењу оптуженог и његове мајке, те је навео да је вештак дужан да узме у разматрање документацију о ранијем психијатријском лечењу лица која вештачи, уколико она постоји, али да налаз и мишљење базира на резултатима непосредног прегледа. На питање оптуженог навео је да су приликом процене урагунљивости имали у виду одбрану оптуженог односно онај део у коме описује понашање оптуженог [REDACTED], па затим и своје понашање, међутим да сматрају да, и уколико се оштећени понашао на начин како је то оптужени описао, такво понашање код оптуженог није могло довести до појаве неког афективног стања, истакавши да су ценили и анализирали понашање оптуженог пре, за време и након извршења кривичног дела и да анализа тог понашања не указује на постојање неког афективног стања, на који закључак упућују и радње које је оптужени предузeo и то чињеница да је одuzeo одређene ствари, да је брисао трагове са пушке и слично.

Суд је у потпуности прихватио комисијски налаз и мишљење судских вештака специјалиста психијатрије др Бранка Мандића и др Милене Станковић од 21.05.2015. године, оценивши га као аргументован, јасан и детаљно образложен, те у свему дат у складу са правилима струке и науке.

Поступајући по налогу Апелационог суда у Београду из решења Кж1.бр. Апелационог суда у Београду из решења Кж.1.бр. 824/16 од 23.09.2016. године, суд је у поновљеном поступку одредио ДНК вештачење биолошких трагова изолованих са аутоматске пушке ЦЗ М 70, фабричког броја 693034, па је увидом у писани налаз и мишљење – записник о вештачењу ДНК лабораторије Института за судску медицину број 564/16 од 20.01.2017. године утврдио да је на вештачење десне стране навлаке од кога је формиран узорак лабораторијске ознаке 2016591_1, брис изузет са предметне аутоматске пушке и то: брис изузет са достављено пет брисева изузетих са предметне аутоматске пушке и то: брис изузет са десне стране навлаке од кога је формиран узорак лабораторијске ознаке 2016591_1, брис изузет са леве стране навлаке од кога је формиран узорак лабораторијске ознаке 2016591_2, брис изузет са десне стране рукохвата од кога је формиран узорак лабораторијске ознаке 2016591_3, брис изузет са леве стране рукохвата од кога је формиран узорак лабораторијске ознаке 2016591_4, брис изузет са окидача и затварача од кога је формиран узорак лабораторијске ознаке 2016591_5, те су исти упоређени са узорком добијеним из крви изузете приликом обдукције тела покојног Тренески Ђирета С бр.241/15 – узорак лабораторијске ознаке 2016591_6. Анализом биолошког трага лабораторијске ознаке 2016591_1 добијен је комплетан мешани

ДНК профил у коме се не издваја главна компонента и у коме се не садржи ДНК профил [REDACTED] анализом биолошког трага лабораторијске ознаке 2016591_2 добијен је делимични мешани ДНК профил пореклом од три особе у коме се не издваја главна компонента и у коме се не садржи ДНК профил [REDACTED] при чему су вештаци напоменули да је предметни биолошки траг подобан за елиминацију али не и за идентификацију лица. Анализом биолошког трага лабораторијске ознаке 2016591_3 добијен је делимични мешани ДНК профил пореклом од две особе у коме се не издваја главна компонента и у њему се не садржи ДНК профил [REDACTED], при чему су вештаци напоменули да је предметни биолошки траг подобан за елиминацију али не и за идентификацију лица. Анализом биолошког трага лабораторијске ознаке 2016591_4 добијен је делимични мешани ДНК профил у коме се издваја главна компонента и у коме се не садржи ДНК профил [REDACTED] при чему су вештаци напоменули да је предметни биолошки траг подобан за елиминацију али не и за идентификацију лица. Анализом биолошког трага лабораторијске ознаке 2016591_5 добијен је делимични мешани ДНК профил пореклом од три особе у коме се не садржи ДНК профил [REDACTED], при чему су вештаци напоменули да је предметни биолошки траг подобан за елиминацију али не и за идентификацију лица. Анализом биолошког трага лабораторијске ознаке 2016591_6 добијен је комплетни мушки ДНК профил који се не подудара са ДНК профилом биолошких трагова нађених на достављеним брисевима. На основу извршене анализе вештак је дао мишљење да на достављеним брисевима није пронађен биолошки материјал покојног [REDACTED].

Писани налаз и мишљење ДНК лабораторије Института за судску медицину суд је у потпуности прихватио, оценивши га као јасан, детаљно обrazložen и дат у складу са правилима струке и науке, али је исти био без већег значаја за утврђивање чињеничног стања с обзиром да је оптужени након извршења кривичног дела- пре него што је пушку предао полицији, дакле пре него што су са ње изузети брисеви, пребрисао и то тако што је напрскао дезодорансом а затим обрисао са крпом, како је то сам навео у својој одбрани.

Увидом у извештај из КЕ ПУ Шабац од 16.03.2015. године несумњиво је утврђено да оптужени Матић Мирослав раније није осуђиван.

Анализирајући изведене доказе суд је несумњиво утврдио да је оптужени у време и на месту означеном у оптужном акту испаљивањем пројектила из аутоматске пушке лишио живота више лица и то прво оштећеног [REDACTED] а затим и оштећеног [REDACTED], који је нашао док се оптужени још увек налазио на лицу места, непосредно након што је лишио живота оштећеног [REDACTED] те да је оптужени из возила оштећеног [REDACTED] одузeo новчаник са новцем у износу од око 300,00 до 400,00 динара, личном картом и документима оштећеног [REDACTED] и мобилни телефон, као и да се са лица места удаљио возилом оштећеног [REDACTED] из чијег возила је узео новчаник у коме се налазио новац од око 250,00 до 300,00 динара, као и лична карта и документа оштећеног [REDACTED] да је одузети новац потрошио за куповину горива за возило, те да је сутрадан на путу за Љубовију, код места Дивљаковац, бацио новчанике са личним

документима оштећених и мобилни телефон оштећеног [REDACTED] при том имајући у виду да означене чињенице оптужени у својој одбрани током овог кривичног поступка није спорио.

Ценећи одбрану оптуженог суд је нашао да оптужени оспорава чињеницу да је оштећеног [REDACTED] лишио живота из користольубља, наводећи да се оштећеног [REDACTED] како би му продао аутоматску пушку, те да је оштећени сада покојни [REDACTED] хтео да испроба пушку па је узео у руке а затим је уперио у њега, да је он успео да му избије пушку из руку тако што је својом левом руком ударио по пушки, а десном савијеном у песницу ударио оштећеног у пределу груди, услед чега је исти изгубио равнотежу, затетурао се, а пушка му је испала из руку, да би оштећени након тога кренуо на њега са расиреним рукама, као да ће да га нападне, па је он подигао пушку од земље у вис и у тренутку кад су били на удаљености до метар-метар ипо један од другог једном повукао обарац пушке и опалио рафал у правцу оштећеног [REDACTED], коме након што је пао на земљу више није прилазио, па такву његову одбрану није прихватио оценивши је у том делу као неискрену и дату срачунасто на умањање кривице, а иста је у погледу одлучних чињеница и то међусобног положаја оптуженог и оштећеног [REDACTED]. У моменту испаљивања пројектила, њихове међусобне раздаљине у том моменту, као и броја испаљених рафала у оштећеног [REDACTED], у потпуности оповргнута писаним налазом и мишљењем комисије судских вештака у саставу специјалиста судске медицине проф др Бранимир Александрић и балистичар Милана Куњадић од 18.05.2015. године и њиховим исказима датим на главном претресу. Наиме, судски вештаци су у датом налазу и мишљењу, навели да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио укупно осам повреда нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја које су подељене у две групе и то прву групу повреда са улазним ранама на предње – левој страни грудног коша (три повреде), чији су канали имали правац од напред уназад, одозго пут надоле и удесно, коју групу повреда је покојни [REDACTED] најпре задобио и то рафалним пуцањем, и то док се налазио телом у знатно нижем положају од уста цеви повредног оружја, највероватније у неком клечећем или чучећем положају и лако нагнут у леву страну, при чему је повредилац пуцао у њега када се налазио са његове леве стране и изнад њега, а с обзиром на одсуство барутних честица на његовој одећи у пределу оштећења која одговарају улазним ранама повреда на предње – левом делу грудног коша [REDACTED] утврђено је да су пројектили којима су те повреде нанесене испаљени са растојања које је било веће од око 1,5 метара. Даље су вештаци навели да другу групу повреда које је задобио оштећени [REDACTED] повреде са улазним ранама у пределу предње – доње четвртине трбуха (пет повреда), чији су канали имали правац од напред уназад, одоздо пут нагоре и удесно, и да их је задобио након задобијања прве групе повреде и то након што је услед задобијања повреда у пределу предње леве стране грудног коша пао на леђа, при чему је повредилац, такође пуцао рафално, налазећи се изнад тела и испред ногу [REDACTED] и нешто удесно од њега, а с обзиром на присуство барутних честица на његовој одећи у пределу оштећења на трбуху, утврђено је да је испаљивање ове друге групе пројектила извршено са растојања које је било мање од око 1,5 метара.

Дакле, на основу комбинованог судскомедицинско-балистичког вештачења, које је дато на основу констатованих материјалних трагова и повреда које је задобио оштећен [REDACTED], а које су констатоване приликом обдукције, несумњиво је утврђено да се оптужени у тренутку испаљивања првих пројектила налазио на растојању већем од 1,5 метара од оштећеног [REDACTED] а да се оштећени налазио у неком клечећем или чучећем положају и лако нагнут у леву страну, када је задобио повреде у предње леве стране грудног коша, те да је након задобијања прве групе повреда у том пределу, пао на леђа, и да је у том положају задобио другу групу повреда у пределу трбуха, које су нанете пројектилима испаљеним са растојања мањег од 1,5 метра, из чега произлази да је оптужени након што је испалио прву групу пројектила у оштећеног, услед чега је оштећени пао на леђа, истом пришао и другим рафалним пуцњем му нанео повреде у пределу трбуха, чиме је у потпуности оповргнута одбрана оптуженог да је цуцао у оштећеног једним рафalom у тренутку кад је овај био на раздаљини до метар, метар ипо од њега и у положају који указује на предстојећи напад.

Надаље, на основу свега изнетог утврђено је да оптужени у својој одбрани приликом описивања околности под којима је лишио живота оштећеног [REDACTED] није био искрен када се изјашњавао о тренуцима који су претходили лишењу живота оштећеног [REDACTED], покушавајући да представи да га је оштећени [REDACTED] напао приликом купопродаје предметне пушке, приказујући при том у одбрани да се лишење живота оштећеног [REDACTED] догодило под околностима које су му наметнуте од стране оштећеног, те је у том смислу у одбрани навео и да је оштећеног више пута пре критичног догађаја сусрео, да га је оштећени [REDACTED] је сам питао да ли има неко оружје на продају, на шта му је оптужени одговорио да има пушку и да се налази у Љубовији, па је обећао да ће је донети, те да му је прво рекао да ће пушку донети после славе, а затим после Нове године, као и да се оштећеном правдао зашто му пушку није донео из Љубовије, који наводи оптуженог су, по оцени суда крајње нелогични и неуверљиви и очигледно дати у намери да покуша да ублажи своју кривицу, на шта указује и чињеница да је током поступка, како је исти одмицао наводио нове околности наводних ранијих сусрета са оштећеним [REDACTED] м, па је тако приликом изношења одбране у поновљеном поступку, крајње неуверљиво навео да је оштећеног питао да размене бројеве телефона, али да му је он одговорио да мисли да је боље да то не чине јер се о таквим стварима не разговара телефоном, те је крајње неуверљиво навео да је мислио да може да има неку непријатност ако оштећеном [REDACTED] не донесе пушку, али је, на питање суда, навео да не може да објасни зашто је то посумњао, истичући да је оштећени био таксиста, а да сви знају чиме се таксисти баве, те је на питање председника већа навео да конкретно о оштећеном [REDACTED] ништа није знао, већ је све ово само претпостављао, те и овакви крајње паушални наводи оптуженог указују да он пред судом није говорио истину изјашњавајући се о наводном ранијем познанству са оштећеним, већ да је ове наводе током поступка исконструирао како би суд покушао да увери да оштећеног зна од раније и да је са њим разговарао о купопродаји пушке. Поред тога, супруга оштећеног [REDACTED] иако нема непосредна сазнања о критичном догађају, је у

свом исказу пред судом јасно и децидирано навела да њен покојни супруг никада није споменуо да би купио пушку, те је истакла да је он био велики противник оружја, да је волео моторе и аутомобиле, а да оружје није волео. Такође, наводи одбране оптуженог да је оштећеног [REDACTED] познавао од раније у супротности су и са исказом сведока Матић Милорада, оца оптуженог, који је навео да му је оптужени по доласку у породичну кућу, а након што му је признао да је убио двојицу, на његово питање: „Како, зашто?“ и „Јел познајеш те људе?“, одговорио: „Јок.“

Такође, суд није прихватио одбрану оптуженог у погледу временског следа критичног догађаја – у делу у коме је, описујући динамику критичног догађаја, навео да је оштећени [REDACTED] изашао одмах након што је лишио живота оштећеног [REDACTED], док је још стајао поред његовог тела, као и да је такси возилом оштећеног [REDACTED] покушао да се удаљи са лица места тек након што је лишио живота оштећеног [REDACTED] и да је тада возило упало у канал, обзиром да је и у том делу његова одбрана оповргнута доказима изведеним на главном претресу и то исказом сведока [REDACTED] који је суд у потпуности прихватио као искрен, јасан и логичан. Наиме, сведок [REDACTED] у датом исказу уверљиво, јасно и детаљно навео да је прво чуо 7 до 9 узастопних рафалних пуцњева, што управо одговара броју пројектила који су испаљени у оштећеног [REDACTED] (њих осам, како је утврђено на основу комбинованог судскомедицинско-балистичког вештачења), да је затим, заједно са колегом [REDACTED] изашао на теретну капију, где је испред исте, на удаљености од око 100-150 метара видео аутомобил који стоји са укљученим мигавцима чији су задњи точкови били у каналу, те да поред наведеног возила ништа друго није видео, па је, кад је заједно са [REDACTED], отишао од капије и ушао у кућницу за пумпације, после око 5 минута, поново чуо пуцње, који исказ је у погледу постојања временског размака између пуцњева у потпуности у сагласности са исказом сведока [REDACTED]. Дакле, на основу изнетог - чињенице да је именован сведок прво чуо рафалне пуцње чији број одговара броју пројектила испаљених у оштећеног [REDACTED], након чега је изашао на теретну капију и опазио возило покојног [REDACTED] које је у том тренутку већ било делом у каналу, те да је, после извесног времена, дакле након што је возило оштећеног [REDACTED] упало у канал, чуо други пуцањ и то 4-5 узастопних пуцњева, суд је несумњиво закључио да се оптужени, након што је лишио живота оштећеног [REDACTED], покушао удаљити са лица места такси возилом истог оштећеног, те да у томе није успео јер је возило упало у канал, када је и изашао оштећени [REDACTED] зауставио возило и понудио помоћ, а потом, кад је код оптуженог у рукама видео пушку, почeo да се удаљава, те га је оптужени, крећући се за њим, лишио живота.

Надаље, имајући у виду чињеницу да је одбрана оптуженог у погледу међусобног положаја са оштећеним [REDACTED] тренутку опаљења као и раздаљине са које је пуцао у оштећеног, у потпуности оповргнута писаним налазом и мишљењем комисије судских вештака у саставу специјалиста судске медицине проф. др Бранимир Александрић и балистичар Милан Куњадић, који су утврдили да је оштећени у моменту када је задобио прву групу повреда највероватније био у неком

клечећем или чучећем положају, чиме су оповргнути наводи његове одбране да је нападнут од стране оштећеног Тренески Ђирета на начин који је навео у својој одбрани, затим чињеницу да оптужени оштећеног Тренески Ђирета није познавао од раније, како је то крајње неуверљиво покушао да представи у својој одбрани, као и чињеницу да је оптужени у моменту лишења живота био без новца, што је утврђено како на основу његове одбране, обзиром да је и сам навео да је плату коју је добио потрошио и да је тражио новац од сестре која није имала да му позајми, као и да је тражио аконтацију од послодавца, који није имао да му да новац тог дана, тако и на основу исказа Вукадиновић Љиљане, сестре оптуженог, које је сагласно одбрани оптуженог навела да јој је на дан извршења кривичног дела оптужени тражио новац на зајам, али да није имала да му да, као и да му је проговарала што је плату коју је добио брзо потрошио, па када се све наведене чињеници доведу у везу са чињеницом да је одузети новац одмах и потрошио тако што га је искористио за куповину горива за возило, суд је несумњиво закључио да је мотив оптуженог за лишење живота оштећеног Тренески Ђирета било користљубље, дакле да је оштећеног Тренески Ђирета лишио живота како би на тај начин прибавио имовинску корист, што је, након што га је лишио живота, и учинио.

Суд је при том имао у виду чињеницу да је, а како то произилази из службене белешке о форензичком прегледу лица места Пу за град Београд УКП ОКТ Кт.бр.100-726/2015 од 13.03.2015. године, и фотодокументације која је том приликом сачињена, у такси возилу оштећеног Тренески Ђирета пронађено још новца и то у новчанику који се налазио у прегради предњих левих врата и у новчанику који се налазио у прегради испред предњег десног седишта, али је, код утврђеног и напред образложеног чињеничног стања, та чињеница била без значаја за евентуално другачији закључак суда у погледу мотива оптуженог за лишење живота оштећеног Тренески Ђирета. Ово стога што се у конкретном случају та чињеница не може посматрати сама за себе већ у склопу свих околности конкретног догађаја који је имао одређену динамику, на начин како је то образложено, па како се преостали новац није налазио на месту на коме га је оптужени могао лако уочити, те како је након лишења живота оштећеног Тренеског, наступио низ за оптуженог непредвиђених околности јер није успео да напусти лице места јер је такси возилом оштећеног, са којим је покушао да се удаљи упао у канал, након чега је нашао оштећени Чворовић Мирослав кога је, такође, лишио живота, то је по налажењу суда, сасвим логично и прихватљиво да оптужени, у таквој ситуацији није стигао да изврши преметачину у потрази за новцем, већ је понео само оно што је у возилу оштећеног Тренески Ђирета било на видном месту - на седишту сувозача и то новчаник, у коме у том тренутку није ни знао шта се тачно налази, као и мобилни телефон оштећеног.

Ценећи одбрану оптуженог у делу који се односи на лишење живота оштећеног Чворовић Мирослава, суд је нацло да оптужени не спори чињеницу да је оштећени Чворовић нашао након што је он лишио живота оштећеног Тренески Ђирета, да је зауставио возило, изашао из возила и обратио му се речима: "Јел све у реду, шта се дешава?", након чега је оптужени, како је сам навео, кренуо за оштећеним, који је, видевши пушку у његовој руци почeo да се удаљава, и пуцао у

његовом правцу. Међутим, суд је као неуверљиве и дате срачунато на умањење кривице оценио наводе одбране оптуженог да му је у тренутку кад је видео другог оштећеног прошло кроз главу да је то можда неки другар од таксисте, са којим се ко зна шта договорио, те да је он ужурбаним кораком кренуо за оштећеним [REDACTED] [REDACTED] у намери да га заустави, а да је пуцао јер је, док се кретао за њим, чуо неки звук као да се неко грање ломи, па је у том тренутку подигао руку и пуцао у том правцу, налазећи да је оптужени оваквим наводима, покушао да умањи своју кривицу, покушавајући да представи да његов мотив за лишење живота оштећеног [REDACTED] [REDACTED] јава није био прикривање већ извршеног кривичног дела односно да га није лишио живота јер је својим наиласком постао сведок. Наиме, имајући у виду претходно утврђену динамику догађаја и цеспорну чињеницу да је оштећени [REDACTED] [REDACTED] нашао док се оптужени још увек налазио на лицу места, а након што је лишио живота оштећеног [REDACTED] [REDACTED] његовим такси возилом покушао да напусти лице места, у чему није успео јер је возило упало у канал, те чињеницу да је оштећени [REDACTED] [REDACTED] након што је упитао оптуженог да ли му треба помоћ, очигледно видевши да оптужени има пушку, кренуо да се удаљава, како је то навео сам оптужени, а што је у складу и са чињеницом да је оштећени [REDACTED] [REDACTED] лишен живота на месту које је удаљено око 120 метара од прилазног пута за фарму Лепушница, на ком путу је оптужени лишио живота оштећеног [REDACTED] [REDACTED] где му је возило упало у канал, те да је у њега рафалном палјбом испалио најмање шест пројектила, иако у датим околностима није било објективне потребе да креће за оштећеним који је удаљавао, суд је несумњиво закључио да је оптужени, за оштећеним кренуо управо у намери да га лиши живота и тако прикрије претходно извршено кривично дело, чији је сведок оштећени [REDACTED] [REDACTED] постао својим наиласком, дакле да је побуда оптуженог да лиши живота оштећеног [REDACTED] [REDACTED] била прикривање кривичног дела које је претходно извршио- лишења живота оштећеног [REDACTED] [REDACTED] како би се несметано удаљио са лица места, што је након лишења живота [REDACTED] [REDACTED] успео.

Ценећи психички однос оптуженог Матић Мирослава према извршеном кривичном делу тешко убиство из члана 114 тачка 11 КЗ, имајући у виду радње које је оптужени предузео и околности под којима је то учинио, како је то већ обrazloženo, a посебно чињеницу да је у оштећеног [REDACTED] [REDACTED] испалио више пројектила рафалним пуцањем и то прву групу пројектила у пределу леве стране грудног коша, са растојања већег од 1,5 метра, а другу групу пројектила такође рафалним пуцањем у пределу трбуха оштећеног са растојања мањег од 1,5 метра док се оштећени налазио у лежећем положају на леђима, и да је након тога из возила оштећеног одузeo новчаник са новцем у износу од око 300,00 до 400,00 динара, личном картом и документима оштећеног [REDACTED] [REDACTED] и мобилни телефон, суд налази да је оптужени критичном приликом био свестан да испаљивањем пројектила из аутоматске пушке на описан начин, лишава живота оштећеног [REDACTED] [REDACTED] те да је то управо хтео, што значи да је поступао са директним умишљајем, а у намери да на тај начин оствари материјалну корист, дакле да је његов умишљај обухватао користољубље као побуду за лишење живота оштећеног, као и да је у моменту када је нашао оштећени [REDACTED] [REDACTED] и упитао га да ли му треба помоћ, свестан кривичног дела које претходно извршио, а наиме да је већ лишио

живота оштећеног [REDACTED], рафалном паљбом испалио најмање шест пројектила у тело оштећеног [REDACTED] кога су пројектили погодили у пределу главе, удова и карлице, те да је био свестан да га тиме лишава живота и да је то и хтео, управо како би прикрио претходно извршено кривично дело и несметано се удаљио са лица места, дакле да је и у односу на лишење живота оштећеног [REDACTED] поступао са директним умишљајем као обликом виности, који је обухватао наведену побуду извршења – свест да га лишава живота како би прикрио већ извршено кривично дело, као и да је умишљај оптуженог, имајући у виду описане околности извршења кривичног дела и динамику предметног догађаја, те чињеницу да је оба оштећена лишио живота на истом месту, у временском интервалу од око 10-так минута, обухватао свест да лишава живота више лица, при чему је био свестан забрањености свог дела. Надаље, како је па основу налаза и мишљења комисије вештака специјалиста психихјатара др Бранка Мандића и др Милене Станковић, утврђено да је оптужени поступао у стању урачунљивости, која је услед једноставне алкохолне опијености била смањена, али не битно, то га је суд за извршено кривично дело огласио кривим, будући да није било околности које би искључивале његову кривицу.

Применом материјалног права па утврђено чињенично стање суд је нашао да су се у радњама оптуженог Матић Мирослава стекли сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 11 КЗ, јер је у време, на месту и на начин како је то описано у изреци пресуде са умишљајем лишио живота више лица - оштећеног [REDACTED], кога је лишио живота из користольубља, и оштећеног [REDACTED] кога је лишио живота ради прикривања другог кривичног дела – претходно извршеног лишења живота оштећеног [REDACTED]. При томе, поступајући по примедбама Апелационог суда у Београду из решења Кж.1.бр. 824/16 од 23.09.2016. године, а како је оптужени својим радњама остварио више квалификаторних околности које свака за себе његовом делу дају обележја кривичног дела тешко убиство јер је, поред тога што је критичном приликом лишио живота више лица, што је квалификаторна околност прописана тачком 11 члана 114 КЗ, остварио и две квалификаторне околности везане за побуде прописане тачком 5 члана 114 КЗ јер је [REDACTED] лишио живота из користольубља, а оштећеног [REDACTED] ради прикривања другог кривичног дела, суд је радње оптуженог, ценећи доминантност предузетих радњи квалификовао по доминантној квалификаторној околности као кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 11 КЗ, док је преостале две квалификаторне околности ценио као отежавајућу околност приликом одмеравања висине казне.

Приликом пресуђења суд је у изреци пресуде начинио мање измене у односу на диппозитив прецизирања оптужног акта, стилизујући и уподобљујући чињенични опис радње извршења доказима изведеним на главном претресу, не дирајући тим изменама у идентитет оптужног акта. Такође, како током поступка није несумњиво утврђено да је оптужени извозила оштећеног [REDACTED] одузео два мобилна телефона, јер навод његове одбране да је, поред новчаника, одузео један мобилни телефон који је сутрадан на путу за Љубовију, [REDACTED], бацио заједно са новчаницима оштећених, а да је други мобилни телефон који је бацио кроз

прозор возила исто вече када је извршио кривично дело удаљавајући се са лица места, затекао на поду испред седишта сувозача у возилу оштећеног [REDACTED]. Није оповргнут ниједним изведеним доказом, то је суд из чињеничног описа радње извршења изоставио други мобилни телефон одузет на штету оштећеног [REDACTED].

Надаље, с обзиром да је оптужени Мирослав Матић оштећене [REDACTED] [REDACTED] ава лишио живота војничком пушком марке ЦЗ М 70, калибра 7,62x39 mm фабричког броја 693034, чије држање грађанима није дозвољено, суд је нашао да се у његовим радњама стичу и елементи кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, које му је отпужницом стављено на терет, те да је у односу и на ово кривично дело оптужени поступао са директним умишљајем јер је био свестан својих радњи и хтео њихово извршење, као и да је био свестан забрањености дела, па како није било околности које искључују његову кривицу јер је и односу на ово кривично дело поступао у стању урачуниљвости, која је била смањена али не битно, то га је и за ово кривично дело огласио кривим. При томе, суд је имао у виду да је ВЈТ у Београду описане радње оптуженог квалификовao као кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ, а не из члана 348 став 4 у вези става 2 и 1 КЗ, те је обзиром да је тужилаштво оптуженом ставило на терет блажи облик истог кривичног дела, оптуженог огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ јер би у супротном, квалификујући кривично правне радње по тежем облику, иако није везан правном квалификацијом, извршио измену квалификације на штету оптуженог и тиме прекорачио оптужбу.

Приликом одлучивања о казни, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог Матић Мирослава суд је ценио његово држање након извршених кривичних дела-чињеницу да се сам пријавио полицији, затим чињеницу да раније није осуђиван, као и чињеницу да је испољио кајање због извршених кривичних дела и искрено жаљење због наступелих последица, те чињеницу да оштећена [REDACTED] супруга пок. [REDACTED], према отпуженом није истакла имовинскоправни захтев, наводећи да му је све опростила. Као отежавајућу околност на страни оптуженог суд је ценио побуде из којих је оптужени извршио кривично дело, а наиме чињеницу да оштећеног [REDACTED] ради прикривања другог кривичног дела, само зато што је оптуженог затекао на лицу места, непосредно након што је лишио живота оштећеног [REDACTED], а како га не би пријавио полицији.

Имајући у виду све напред наведене околности на страни оптуженог суд му је применом чланова 45, 48 и 50 КЗ претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 11 КЗ казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, а за кривично дело недозвољсна производња,

држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те је суд оптужног даљом применом чланова 51 и 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју новчану казну је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, при чему је новчану казну одмерио у одређеном износу, водећи рачуна о имовинском стању оптуженог, пошто је нашао да би прибављање података везано за утврђивање висине дневног износа за оптуженог, знатно продужило трајање кривичног поступка. Сходно законској одредби члана 51 КЗ суд одређено је да ће, уколико оптужени не плати новчану казну у одређеном року, суд исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. На основу одредбе члана 63 КЗ, суд је оптуженом у изречену казну затвора урачунао време проведено у притвору почев од 14.03.2015. године, када је лишен слободе, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Суд сматра да је јединствена казна затвора у одмереном трајању, имајући у виду тежину наступелих последица - чињеницу да је критичном приликом оптужени не само лишио живота више лица, већ да је оштећеног [REDACTED] лишио живота из користольубља, а посебно чињеницу да је оштећеног [REDACTED] [REDACTED] али и лишио живота иако је оштећени зауставио возило и понудио му помоћ, мислећи да му је иста потребна, само зато што га је затекао на лицу места након што је лишио живота оштећеног [REDACTED] како би то кривично дело прикрио, неопходна, али и довољна како би се остварила не само специјална превенција у смислу утицаја на оптуженог да убудуће не врше кривична дела, већ и генерална превенција у смислу сузбијања делатности којима се повређују или угрожавају добра заштићена кривичним законодавством, односно како сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ тако и сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 истог закона.

На основу одредбе члана 87 КЗ, суд је према оптуженом Матић Мирославу изрекао меру безбедности одузимања предмета и то аутоматске пушке марке ЦЗ М – 70, калибра 7,62 x 39 мм, фабричког броја 693034, налазећи да су за то испуњени законски услови обзиром да наведено оружје представља предмет извршења кривичног дела из члана 348 КЗ и средство којим је извршено кривично дело из члана 114 тачка 5 и 11 КЗ, за која је овом пресудом оглашен кривим.

На основу члана 258 став 4 ЗКП суд је оштећену [REDACTED] путем да имовинскоправни захтев према оптуженом оствари у парничном поступку, с обзиром да подаци изнети у овом поступку нису пружили довољно основа да суд о њему одлучи, а да би тачно утврђивање имовинско-правног захтева водило само одговарању овог кривичног поступка.

На основу члана 261 и 264 ЗКП суд је оптуженог Матић Мирослава обавезао да

плати трошкове кривичног поступка те је одредио да ће о висини трошкова одлучити посебним решењем с обзиром да у моменту пресуђења није располагао свим подацима потребним за доношење одлуке о висини трошкова поступка.

Приликом доношења одлуке суд је ценио и остале изведене доказе и наводе странака, али их није посебно образлагао, налазећи да су исти без утицаја на евентуално другачије пресуђење у овој кривично-правној ствари.

Суд је одбио предлоге оптуженог и његовог браниоца да се у доказном поступку поново непосредно испитају сведоци [REDACTED] да се од Дома здравља Љубовија прибаве и изврши увид у здравствене картоне оптуженог и његове мајке, да се обави ново неуропсихијатријско вештачење, да се обави реконструкција, да се одреди ново балистичко судско медицинско вештачење, да се обави ново ДНК вештачење, да се испита сведок [REDACTED] и да се прибави извештај из КЕ за оштећеног [REDACTED], налазећи да је изведеним доказима чињенично стање у потпуности и несумњиво утврђено, те је извођење ових доказа непотребно и сувишно и као такво усмерено на одуговлачење поступка. Суд је одбио предлог да се сведоци [REDACTED] поново непосредно испитају на главном претресу, налазећи да је то сувишно и непотребно с обзиром да су именовани сведоци већ испитани на главном претресу када су и оптужени и бранилац имали могућност да им постављују питања, при чему су се исти јасно и детаљно изјаснили о својим непосредним опажањима, а суд је њихове исказе ценио у склопу са осталим изведеним доказима. Суд је одбио и предлоге одбране да се од Дома здравља Љубовија прибаве и изврши увид у здравствене картоне оптуженог и његове мајке и да се обави ново неуропсихијатријско вештачење оптуженог, с обзиром да је комисија вештака у саставу специјалисти психијатрије др Бранко Мандић и др Милена Станковић у писаном налазу и мишљењу који је дат дана 21.05.2015. године у потпуности одговорила задатаку вештачења, при чему су дати налаз и мишљење јасни и потпуни и ниједним изведеним доказом нису доведени у сумњу, те је представник комисије вештака у исказу датом на главном претресу на сва питања одбране дао јасне и образложене одговоре, када је објаснио да вештаци психијатри налаз и мишљење дају на основу прегледа оптуженог, који је у конкретном случају извршен и при ком код оптуженог нису уочили постојање било ког симптома који би одговарао некој душевној болести, због чега су искључили постојање душевне болести и због чега сматра да није потребно прибављање вештачења о лечењу оптуженог и његове мајке, ценећи при том да је сам документације о лечењу оптуженог и његове мајке, ценећи при том да је сам оптужени навео да се никада није психијатријски лечио. Надаље, предлог да се обави ново балистичко судско медицинско вештачење је одбијен јер је комисија судских вештака у саставу специјалиста судске медицине проф. др Бранимир Александрић и балистичар Милан Куњадић у писаном налазу и мишљењу датом дана 18.05.2015. године и исказу датом на главном претресу у потпуности одговорили на задатак вештачења, те су на сва питања суда, странака и браниоца дали јасне и образложене одговоре, ценећи да при том да су се судски вештаци о начину на који је оштећени Тренески Ћире задобио повреде, међусобном положају њега и оптуженог у тренутку испаљивања пројектила из ватреног оружја и раздаљини са које су пројектили испаљени, те чињеници да ли су пројектили у оштећеног [REDACTED] аљни из једне

или две рафалне паљбе, изјаснили на основу постојећих материјалних трагова и повреда које је оштећени задобио, а које су утврђене на основу обдукције, те су јасно и аргументовано образложили своје закључке, при чему се ради о чињеницама које се поуздано утврђују управо на основу стручног знања којим располажу вештаци, који анализирају констатоване материјалне трагове, док су искази сведока на дате околности мање поуздани јер способност неког лица да буде поуздан сведок зависи од његових субјективних својстава-способности да релевантне чињенице опази, задржи у сећању, а затим по протеку одређеног времена и репродукује пред судом. У том смислу опажање сведока на околност да ли се радило о рафалној паљби или не, крајње је субјективно и непоуздано, при чему су се оба сведока о броју пуцњева које су прве чули изјаснили готово идентично јер је сведок Дончић навео да прво чуо више пуцњева и то 7 до 8 испаљених метака за редом као рафалну паљбу, а сведок Стојчић да чуо је рафалне пуцње и то од 7 до 9 узастопних пуцњева, што управо одговара броју пројеткила који су испаљени у оштећеног [REDACTED] (њих осам како је утврђено на основу судскомедицинско-балистичког вештачња), док је чињеница да су испаљени из два одвојена рафала утврђена на основу налаза вештака који су за свој закључак дали јасне и аргументоване разлоге, те је субјективно опажање сведока на ову околност ирелевантно, при чему је, имајући у виду динамику и трајање критичног догађаја сасвим могуће да су рафалне паљбе у оштећеног [REDACTED] уследиле брзо једна за другом, због чега су сведоци могли да стекну утисак да се ради о једној а не две одвојене рафалне паљбе. Надаље, обзиром да су на основу изведенih доказа, констатованих материјалних трагова приликом вршења увиђаја и обављеног вештачења одлучне чињенице у потпуности утврђене, а предмет доказивања у потпуности разјашњен, то је суд одбио предлог оптуженог и браниоца да се обави реконструкција, налазећи да је извођење тог доказа непотребно и сувишно и да не би допринело утврђивању чињеничног стања већ само непотребном одувожачењу овог кривичног поступка. Такође, суд је одбио и предлог одбране да се обави ново ДНК вештачење које би било поверено Биолошком факултету с обзиром да је налаз и мишљење ДНК лабораторије Института за судску медицину јасан, детаљно образложен и дат у складу са правилима струке и науке, а истиничим није доведену сумњу јер одбрана на исти није дала ниједну конкретну примедбу, па чак није предложила ни испитивање представника Института на главном претресу, док предметна пушка није достављена на вештачење, већ само брисеви изузети са пушке приликом о форензичког прегледа лица места дана 14.03.2015 године, с обзиром да је након што су са ње узети брисеви, пушка била предмет балистичког вештачења током кога су из ње вршена пробна испаљења чиме је она контаминирана, те њен преглед у датим околностима не би имао никакву сврху, имајући у виду и чињеницу да је оптужени након извршења кривичног дела- пре него што је пушку предао полицији и пре него што су са ње изузети брисеви, пребрисао и то тако што је напрсака дезодорансом а затим обрисао са крпом, како је то сам навео у својој одбрани, због чега ни вештачење изузетих брисева које је у поновљеном поступку одређено по налогу Апелационог суда у Београду није битно допринело утврђивању чињеничног стања. Коначно суд је одбио и предлог оптуженог и браниоца да се у својству сведока испита [REDACTED], налазећи је код утврђеног чињеничног стања извођење овог доказа непотребно и сувишно и не би допринело утврђивању чињеничног стања, јер су околности на које је предложено испитивање именованог у

потпуности и несумњиво утврђене на начин како је то образложено, ценећи и чињеницу да оптужени именованог сведока није споменуо све до самог kraja првог првостепеног поступка, по оцени суда, неуверљиво наводећи да именованог сведока није хтео, како је рекао "у ово да увлачи" с обзиром да о самом критичном догађају нема никаква сазнања, те је по налажењу суда и овај предлог стављен срачунато на одговлачење поступка.

Због свега наведеног донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Слијепчевић

Председник већа – судија
Наташа Албијанић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена
је жалба Апелационом суду у Београду,
а преко овог суда у року од 15 дана
од дана пријема писменог отправка пресуде